

**VĒL CERĪBA NAV
ZAUDĒTA**

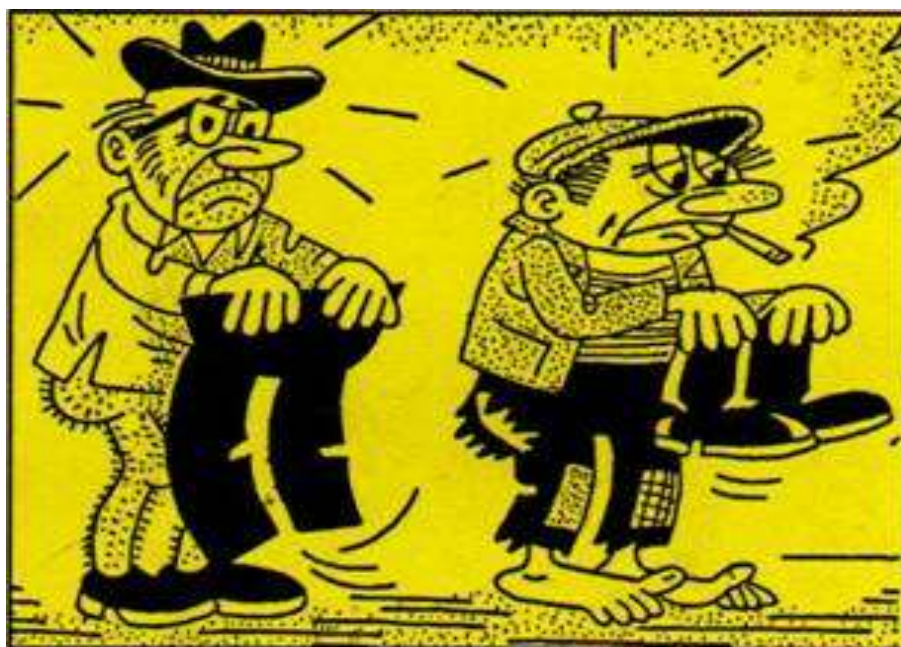
VALDA ARTAVA
un
GUNĀRA BĒRZIŅA
kopoti nedarbi

«VĒL CERĪBA NAV ZAUDĒTA»: PRESES NAMS ; 1997

VALDA ARTAVA un GUNĀRA BĒRZIŅA

kopoti nedarbi

VĒL CERĪBA NAV ZAUDĒTA

JUBILEJAS IZDEVUMS

**Tā nu ir sagadījies, ka abi šīs grāmatas autori gandrīz reizē
pietuvojušies 70 gadu jubilejai.**

Gunāram Bērziņam tā bija 1997. gada 4. jūnijā,

Valdim Artavam būs 1998. gada 29. augustā.

**Abus vieno draudzība un cieša sadarbība, abi joprojām
humora un optimisma pilni, par ko jūs pārliecināsit, izlasot un
apskatot viņu kopotos nedarbus.**

PRESES NAMS 1997

Noskannējis grāmatu un FB2 failu izveidojis Imants Ločmelis

VALDA ARTAVA

un

GUNĀRA BĒRZIŅA

kopoti nedarbi

VĒL CERĪBA NAV ZAUDĒTA

KĀ TIE JOCIŅI MUMS TOP

Daudzi lasītāji jautā,

Kā mēs jokus laižam tautā?

**Kas pa priekšu rodas mums,
Dzejojums vai zīmējums?**

**Lai nav runāšana sausa,
Sēstamies pie alus kausa.
Bet kad kauss ir iztukšots,
Vēl nekas nav izgudrots.**

**Ja tu izšāvies kā plinte,
Nelīdz papīrs, nelīdz tinte.
Kur lai jaunu tēmu ķer?
Vēl pa vienam jāiedzer!**

Kad pie sestā kausa tikts,

Melnais runcis klāt, kā likts:

— Man ir jautrs sižetiņš! —

Acī miegdams, saka viņš.

Bufetniece baigi brīnās:

Ko tie abi veči cīnās?

Vai tos apsēdis kāds velns?

Kā te radies runcis melns?

SENSĀCIJA

Mākslas dzīvē sensācija:

Kādā Rīgas galerijā

Izstādīts ir desas luņķis.

Darba autors Janka Pļuņķis.

Lietpratēji slavē Pļuņķi:

— Sito brīnišķīgo luņķi!

Nožāvētu, piparotu,

Dziļu domu apgarotu.

Tā kā mākslā gaļa sniegta,

Suņiem ieeja ir liegta.

Dusmīgs šveicars durvīm priekšā,

Ari kaķus nelaiž iekšā.

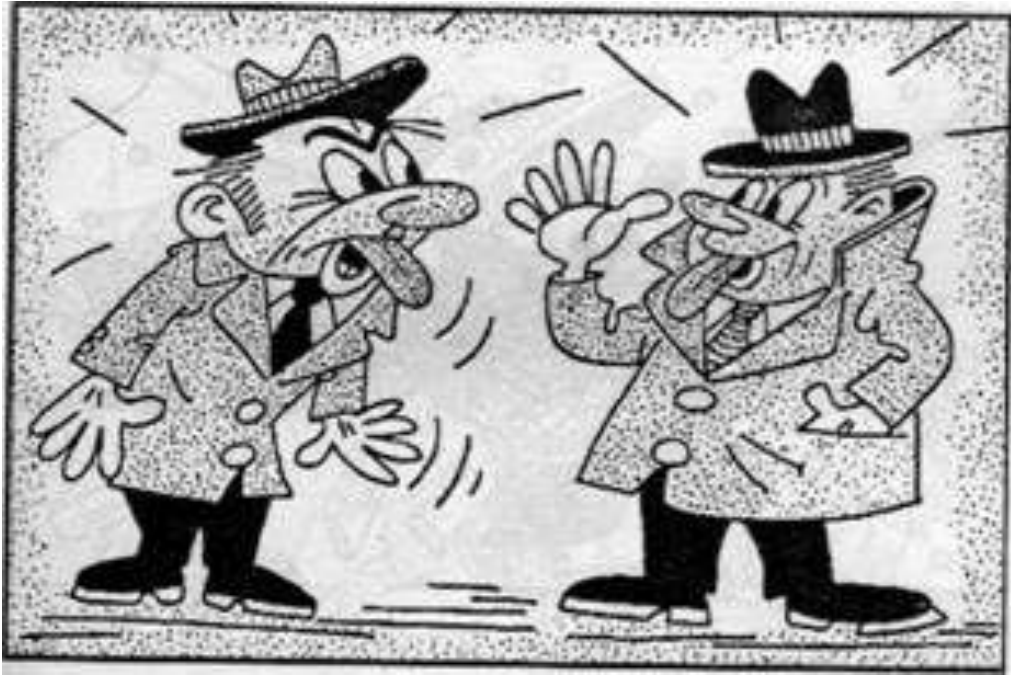
Otrā rītā skatās Pļunķis:

**Pazudis ir desas luņķis.
Kāds pa nakti iekšā bijis,
Mākslas darbu nolaupījis.**

**Šveicars, īstais grēka āzis,
Smejas, desu mājā bāzis:
— Mākslu saprast man par grūtu,
Es ar vēderu to jūtu.**

**SKAIDROJŠĀ VĀRDNĪCA
NEJĒGĀM**

**Mēdiji ir tie, kas mēdās,
Blēdiji ir tie, kas blēdās,
Biznesmeņi — tie, kas bizo,
Sizofreniķi — kas šizo.**

**Tos, kas šodien neēd picu,
Vajag pārmācīt ar vicu.**

Tiem, kam negaršo hot dogi,

Nakti jāizdauza logi.

Visu lemsim tikai topos,

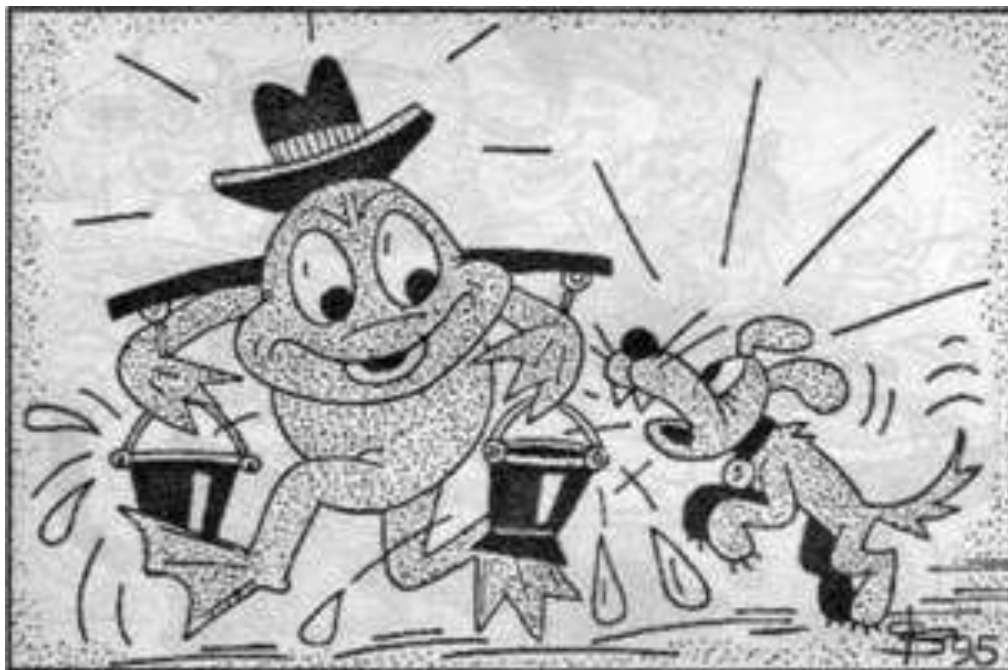
Iepirksimies tikai šopos,

Zināt, kas ir supermārketi?

Silķes, rozīnes un parketi.

**Katru suni vārdā Džeri,
Nejauciet ar menedžeri.
Maikls ir tas pats, kas Miša,
Katrai blaktij sava niša.**

**Kāpēc ciema dogi rēja?
Krupis sesku sponsorēja.
Seskis bija pats par slinku,
Lai sev sagādātu drinku.
KAS MĀK, TAM NĀK**

**Nu ir blēžiem gaisma zaļā,
Visus trikus laiž tie vaļā.
Piena sieva, slaucot krānu,
Divkārt pārsniedz peļņas plānu.**

**Agrāk, redzot lopu beigtu,
Saimnieks bedri izrakt steigtu.**

**Nu uz tirgu prāts tam nesas:
— Iznāks pirmklasīgas desas!**

**Mašīnēļā reņģes līcis,
Smejas zvejnieks Zvīņu Fricis:
— Atbrauks uzpircējs no Rīgas,
Ņems kā športes augstvērtīgas!**

Maizes kukulus dažs taisa

Jau gandrīz no zila gaisa:

Baloniņi piepūšami.

Katrā mīklas pieci grammi.

Kādreiz vecos laikos bija

Kvalitātes inspekcija.

Šodien velns ar sievasmāti

Ellē skatās kvalitāti.

HOROSKOPI, HOROSKOPI..

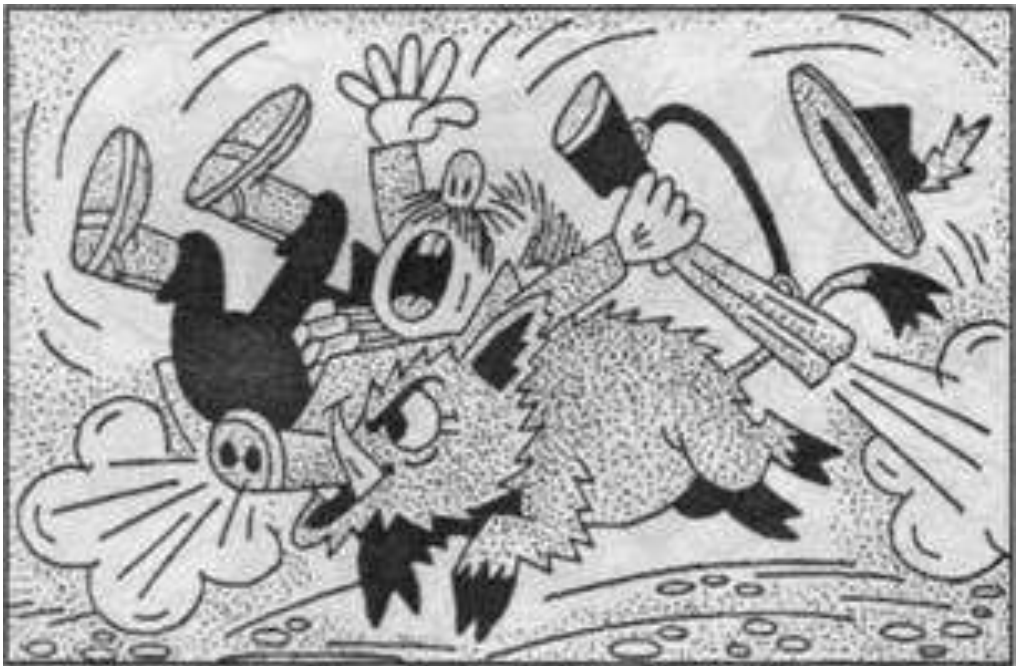
**Vai tu, cilvēks, slidas ņēmis,
Zini, ko tev liktens lēmis?
Dažs, kas nodzen lieko svaru,
Mirkli izlaidis tev garu.**

**Vai tu, cilvēks, vergu ņēmis,
Zini, ko tev liktens lēmis?**

Zivis ķerdams, viens un divi

Pats tu vari kļūt par zivi.

Vai tu, cilvēks, bisi ņēmis,

Zini, ko tev liktens lēmis?

Var tev iet, kā gadu mijā

Krievam gāja Cečenijā.

**Vai tu, cilvēks, polšu ņēmis,
Zini, ko tev liktens lēmis?
Follā braucot mazi joki,
Pretī izlec lieli koki.**

**Vai tu, cilvēks, sievu ņēmis,
Zini, ko tev liktens lēmis?
Ja tu Auns, bet viņa Dvīņi,
Katru gadu būs jums triņi!**

BAIĻU SINDROMS

**Reņģēdējam Kauķītim
Bail pat draugiem zvanīt.
Apzags viņu Telekoms,
Nevarēs pat manīt.**

**Bail tam naktī spuldzi degt,
Elektrību taupa.**

Kauķīts zin, cik briesmīgi

Latvenergo laupa.

Iepērkoties Kauķītis

Katru gramu skaita:

Atkal nokrāps santīmu

Pārdevēja, maita!

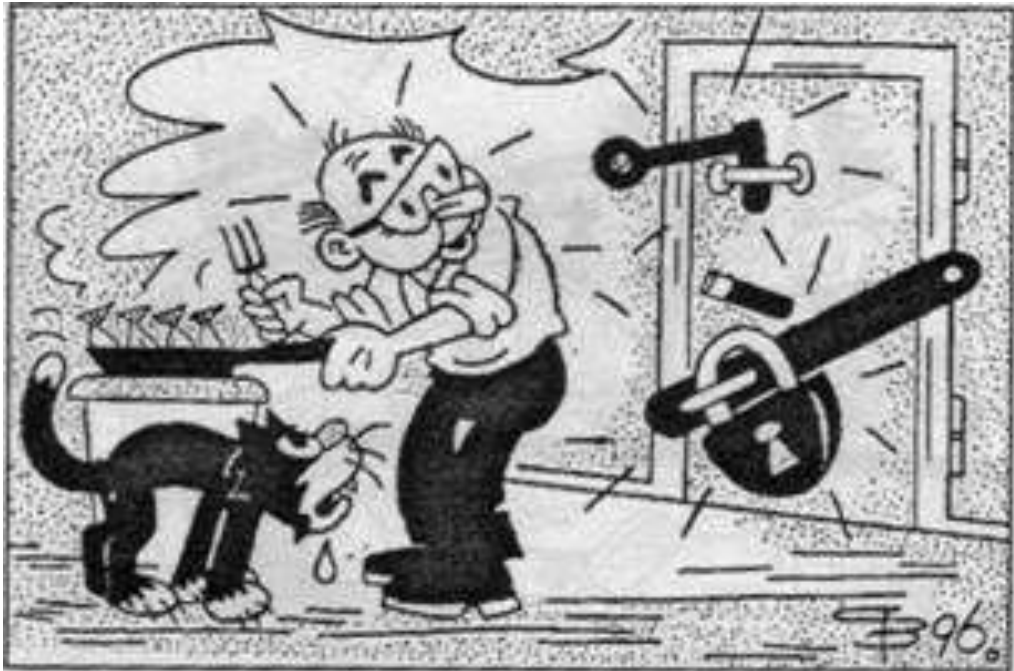

Un kad satumst vakarā

Viņš pat neiet ārā.

Ka tik maku neatņem

Kāda roka kārā.

Durvīm nomainījis viņš

Atslēgu un eņģes.

Bail, ka zagļi neuzlauž,

Saoduši reņģes.

SPĒRĀJI UN ĶĒRĀJI

**Veiklo kabatzagli Maksi
Neredz braukājam ar taksi.
Viņš pa trolejbusiem klejo
Un no ķešām naudu zvejo.**

**Viendien tante Rozālija,
Kas reiz lepna dāma bija,**

Suni somā paslēpusi,

Jož uz trolejbusa pusi.

Maksis tantes somu pēta:

Tur gan manta sastūķēta!

Jāielaiž ir somā plauksta,

Maigi saturs jāpatausta.

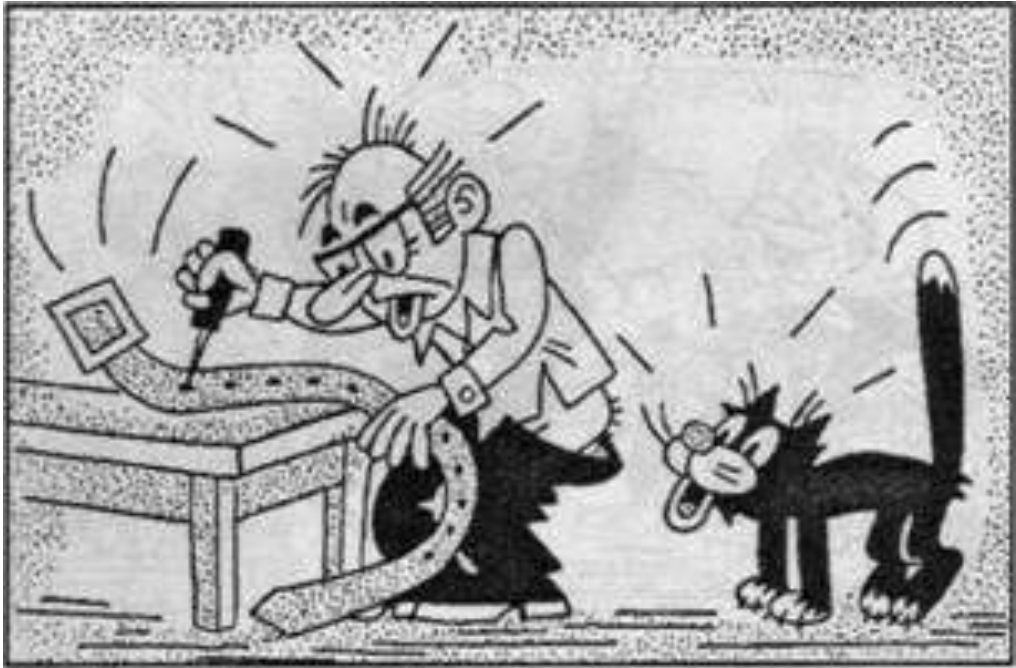

**Taču pēkšņi somas saturs
Makša pirkstus zobos patur.
Velti roku rausta blēdis.
Suns, kā saka, zin, ko ēdis.**

**Stāstam pamācoša doma:
Drošāk ir, ja suns ir somā.
Bet, ja čūsku sadabūsit.
Tad pavisam droši būsit.**

VISI ESAM IZJOKOTI

Varam smieties ļoti, ļoti,

Visi esam izjokoti.

Vai nav jautri, ka ik rit'

Cenas ceļas, bikses krīt?

Ievēlējām Rīgas domi,

Dome zvetē mūs ar bomi:

Siltums dārgāks, tramvajs ar',

Visi laupa, kas vien var.

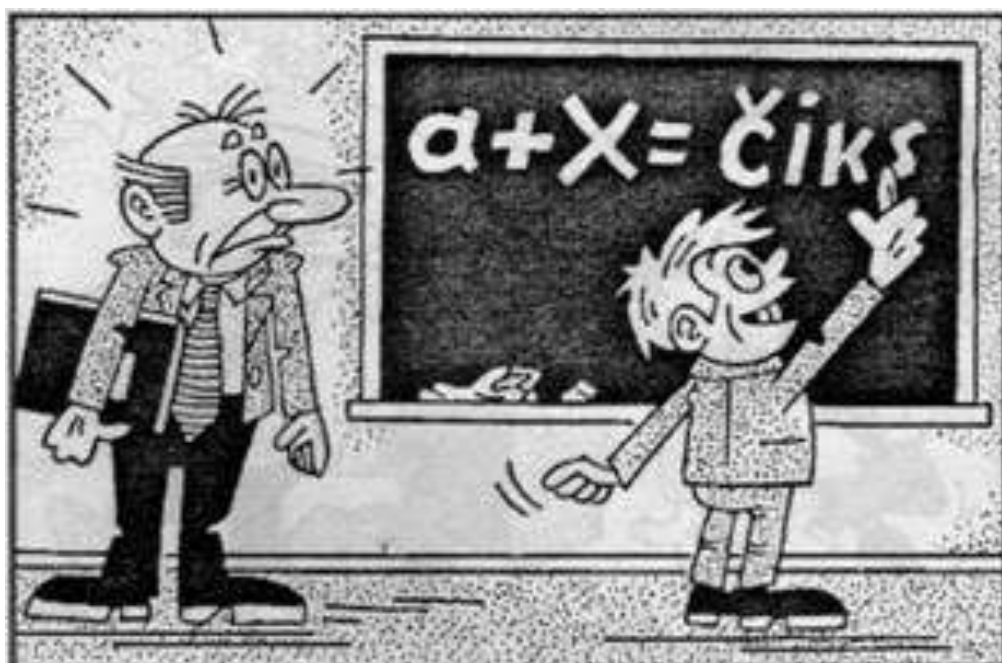

Tiem, kas firmās naudu lika,

Naudas vietā dziesma tika:

— Reiz es biju bagāts vīrs,

Tagad raugos, lai ir tīrs.

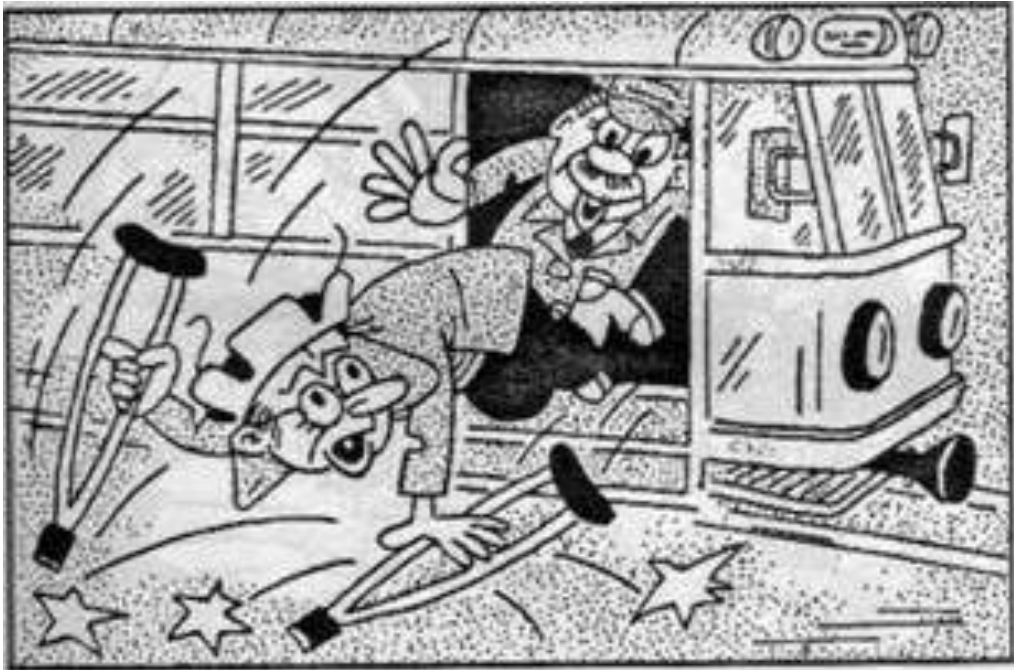

**Skolotāji troksni cēla,
Savas mazās algas pēla,
Cerēja, ka vairāk tiks.
Trokšņa daudz, bet rokā čiks.**

**Tautas saimniecība plaukšot,
Pensijas tai līdzī augšot.
Ozianna! Glorija!
Smiesim krematorijā.**

IZŠKĒRDĪBA JĀIZBEIDZ

Kādēļ vizināt par brīvu

Katru vārguli pusdzīvu?

Kas par to, ka slimš vai vecs?

Naudas nav — uz kruķiem lec!

Ko tur sūdzas vīrs, kas bija

Spaidu darbos Sibīrijā?

Tāds tak badu paciest prot.

Kādēļ atlaides tam dot?

Velti jaunās mātes klaigā:

Ja jau bērns uz četrām staigā,

Nav ko viņu čubināt,

Prasot pabalstu turklāt.

Slimnīcām var apcirpt tāmi.

(Vārgie ātri dziest un rāmi.)

Skolām vajag mazāk dot.

(Nav ko visus izglītot.)

Kā tad savādāk, vai zināt,

Budžetu var izlīdzināt?

Tikai laupot nabagos.

Bagātie jums pigu dos!

PAVASARĪGS POPŪRIJS

Slēpotāji Gaiziņkalnā

Atvadas no ziemas svin.

Cik te dzerts un slēpju salauzts,

Tikai Dievs un Gaiziņš zin.

Var par lāstekām un sauli

Skaistu dzeju uzrakstīt,

Un pat nobrakšķēt var kauli,

Lāsteka ja virsū krīt.

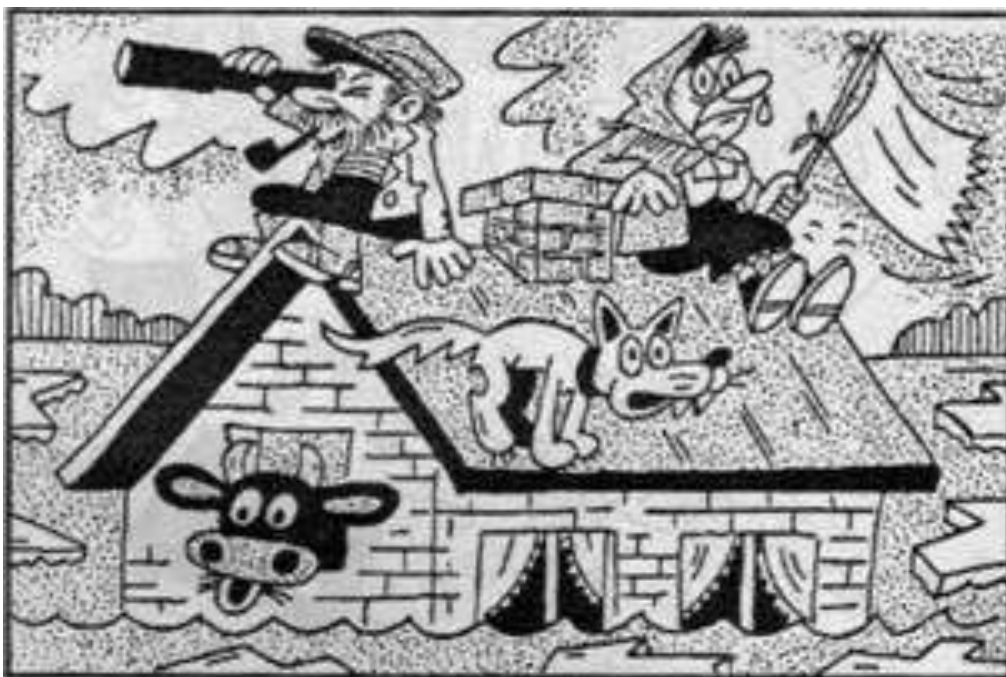
Pavizināties ar lediem

Puikām ir gan risks, gan prieks.

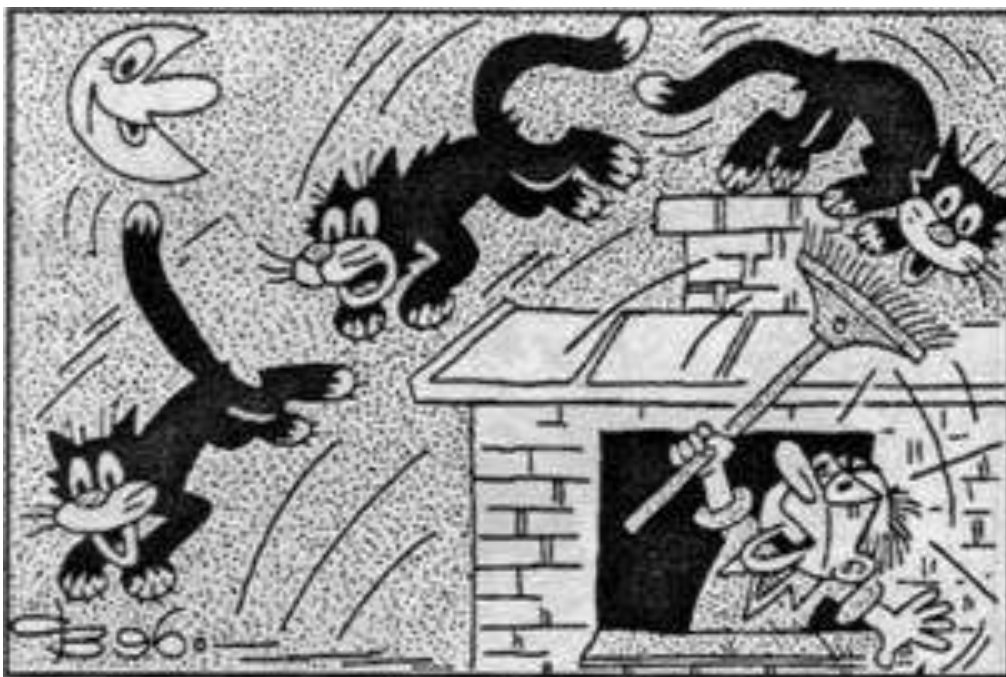
Varoņus jau krastā gaida

Upju flotes pavēlnieks.

=

**Tie, kas dzīvo upes malā,
Atkal izmisumā krīt:
Ka tik nenāktos uz jumta
Kādas dienas pavadīt.**

**Roka grupa "Jautrie runči"
Koncertus bez maksas sniedz.**

**Pateicīgie klausītāji
Naktī acu neaizmiedz.**

JAU MAZLIETIŅ VIEGLĀK KĻŪST

**Students noķer pirmo mušu,
Vēl pa pusei sakaltušu,
Taču gaļas garšu jūt.
Bada sajūta jau zūd.**

**Jūsmo vecie kulināri:
Zālītei dīgst asni vāri,
Tos jau zupā varēs likt
Un pie vitamīniem tikt.**

**Vārnulēni ir kā cāļi.
Nogaršojiet, bēdubrāļi!**

**To, ka tas patiešām tā,
Lasiet Baltā grāmatā.**

**Ķerveļi pie celmiem sildās,
Dažam labam grozs jau pildās.
Tam, kas šodien bezdarbnieks,
Tas nav tikai vaļasprieks.**

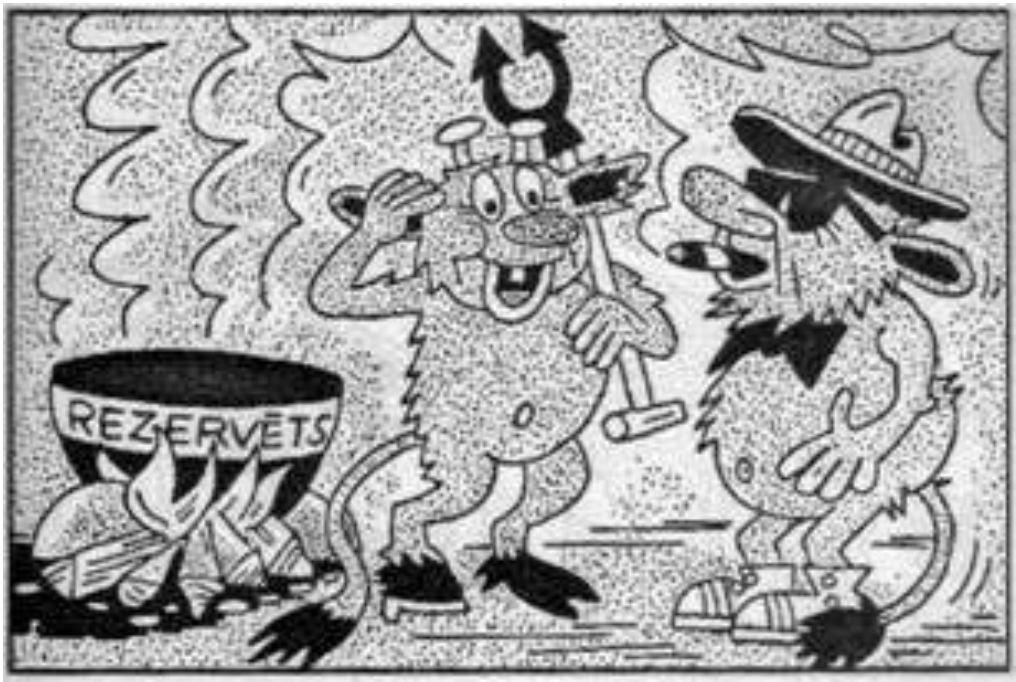

**Bēzru sula pil jau traukā,
Putni čivina jau laukā,
Saules siltums glābs mūs driz,
Latvenergo nelaupīs.**

IESKATS MŪSDIENĪGĀ ELLĒ

**Tiem, kas lasījuši Danti,
Prātā šausminoši panti,
Baigās grēcinieku mokas.
Kā tad šodien ellei sokas?**

**Velni dakšas cilā smaidot:
Gūtmani šie ļoti gaidot.**

Par to Telekoma lietu

Rezervējuši tam vietu.

Ellē daudz vēl veco bosu:

Pelše vāroties ar Vosu,

Noviks kauc, ka svilstot pekas.

Žēl, ka viņš te viens no čekas!

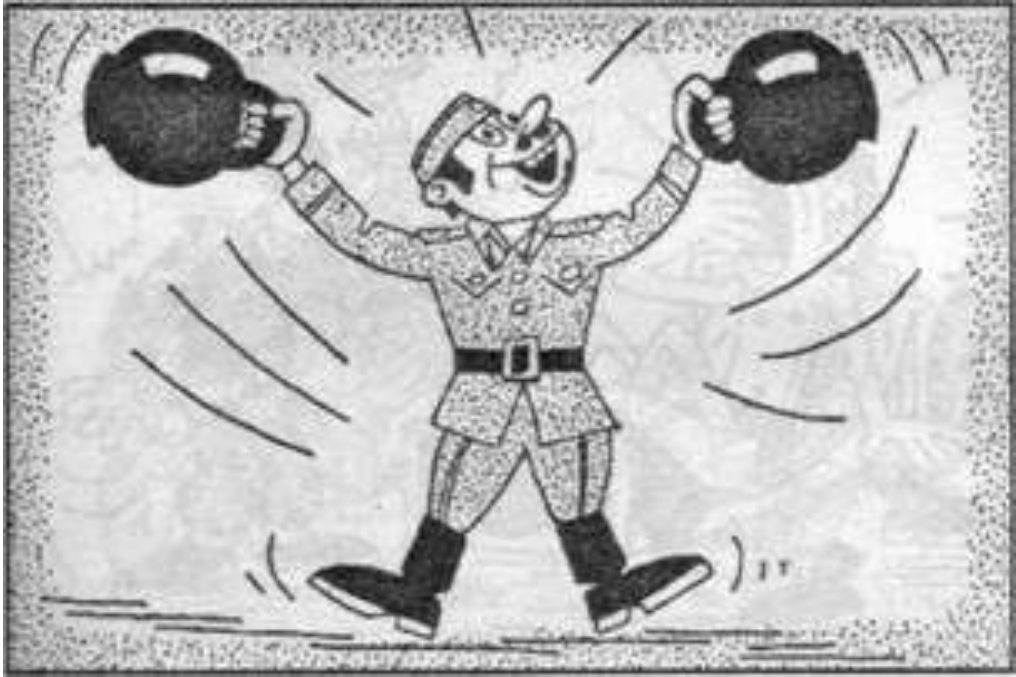

**Siltums tagad lielā cenā.
Velnus kreditori dzenā.
Varbūt elle bankrotēšot,
Nez vai visus uzņemt spēšot.**

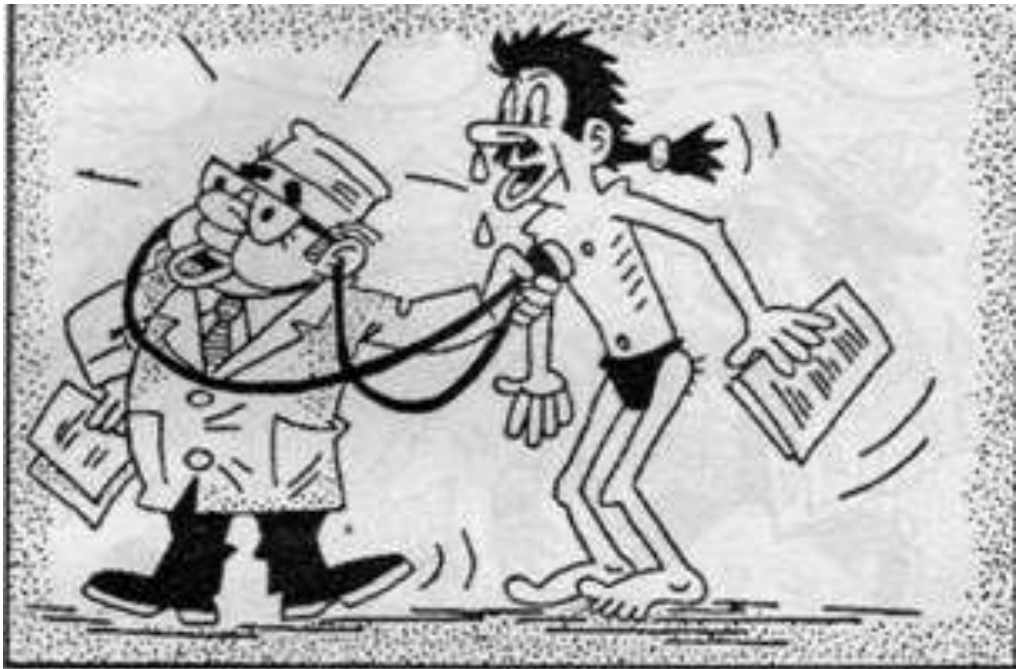

**Meistarcepējs, melns kā nēgers,
Raud, ka sveikā tikšot Ģēģers,
Un, ka, dziedot šņāciminnu,
Neceps Kehri viņš un Kinnu.**

KUR TIE BRAŠIE KARAVĪRI?

**Bija kādreiz spēka vīri,
Brašie latvju karavīri:
Naidniekus kā zāli plāva,
Ozolu ar saknēm rāva.**

**Šodien sirds mums pilna bažu,
Redzot jaunkareivi dažu:**

**Tievs kā slieka, krūts kā zaķim,
Spēka mazāk vēl kā kaķim.**

Nav viņš spējīgs agri mosties.

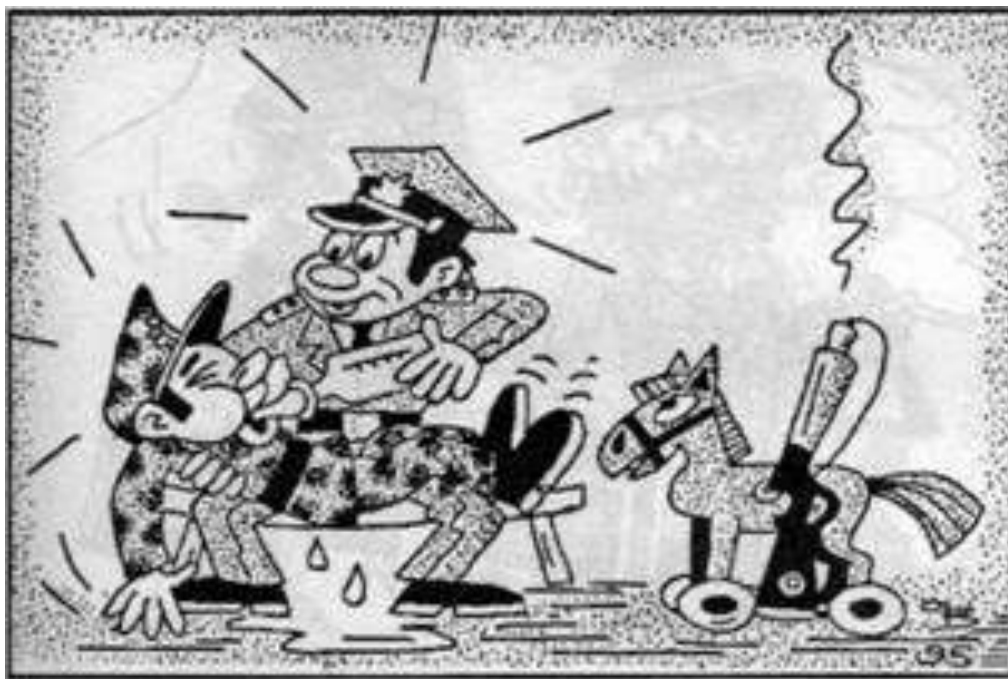
Nav viņš spējīgs ātri posties.

Saprast pavēles — par glupu.

Zin tik vienu: — Mamma, pupu!

**Mamma žēli balsi loka:
— Manu mīlulīti moka!
Visi mūsu aizsargspēki —
Cietsirdīgi necilvēki!**

**Mātes balss tiek uzklausīta,
Un jau nākamajā rītā
Raksta prese, raida Rīga:
— Armija kļūst cilvēcīga!**

KATRAM ĀKSTAM SAVA MODE

**Katrai vilnai sava kode,
Katram ākstum sava mode.
Tie, kam ofisi un šopi,
Ģērbjas tā kā krievu popi.**

**Reketieri ciena ādu.
Veikalnieki, redzot tādu**

**Komisāru ādas jakā,
Tūdaļ naudu meklē makā.**

**Daža eleganta meita
Staigā jau tik īsā kleitā,
Ka no nepiesegtās spraugas
Tā kā ljičs pretī raugās.**

Kas tad jauns ir puisi daļā?

Dažs ir kreklu laidis vaļā.

Vai nav laika gērbties bijis,

Vai būs bikses pietaisījis.

Nu un tie, kam allaž prātā

Mode nepieradinātā,

Grib pie tās mūs pieradināt.

Pieradinās ar, vai zināt!

TĀDU SVĒTKU VĒL NAV BIJIS

**Šodien homoseksuāli
Nav nekādi bēdubrāļi.
Lieli svētki būs tiem Rigā,
Lustēšanās pamatīga.**

**Kāzas arī paredzamas.
Laulāšoties divas dāmas.**

**Kura viņš un kura viņa,
Esot tikai Dieva ziņā.**

**Kungs ja kungu lūgs uz deju,
Nebūs izbrīnītu seju.
Bārdains onkuls, ģērbis kleitu,
Tikšot uzskatīts par meitu.**

**Ja uz Eiropu mēs ejam,
Ceļu lezbietei un gejam!
Vai nu raudi, vai nu smeijies,
Citādi šie balsot neies.**

**Vīru pārim trūkšot spēju
Radīt kādu pēcnācēju.
Bet kur dāmu pāris būšot,
Šī un šis par mammām kļūšot.**

KAM TĀ SULA VAJADŽĪGA

**Kādēļ šodien jānopūlas,
Tecinot no bērziem sulas,
Ja visapkārt gardas mantas:
Kokakolas, sprites, fantas...**

**Izjautājiet lauku puisi,
Kas šim garšo! Protams džuisi!**

Urbi viņš nav ņēmis rokā,

Nezin, ka ir sula kokā.

Baltā bērzu birztaļņa...

Cik nav apjūsmota viņa!

Tiem, kas baltu naudu taisa,

Skaistums tikai dzīvot maisa.

**Tūkstošiem un nevis dučiem
Bērzi pārvēršas par klučiem.
Ārzemnieks par tādu mantu
Atsūtīs mums jaunu fantu.**

**Vēl tik retais večuks zina,
Kā ir sula jātecina.
Sulas trūkums nav par skādi,
Dzersim importlimonādi!**

LIELĀ IZPĀRDOŠANA

**Cenas nolaistas uz pusi
Un vēl vairāk dažviet.
Nu tik nepalaidiet garām!
Izpārdošana jau iet.**

Katru neejošu preci

**Vajag mācēt iztirgot.
Mēteļus ar visām kodēm
Jau gandrīz par velti dod.**

**Apavus, kas gulējuši
Desmit gadus ārzemēs,
Šodien jau par smiekla naudu
Varam iegādāties mēs.**

**Latvija kā mēslu bedre,
Kur var visu iekšā grūst
To, kas izgājis no modes,
To, kas noliktavās pūst.**

**Ko var patriotam ieteikt,
Kas uz latvju preci kārs?**

Jau par santīmu ir lētāks

Novecojs kalendārs.

NELĪDZ TĪKLI NELĪDZ MURDI

Nelīdz tīkli, nelīdz murdi,

Visiem cauri iziet kurdi.

Liec vai kādu sardzi priekšā.

Atkal Latvijā tie iekšā.

Sapņo tie par zviedru krastu.

Mūsu maize tiem par prastu,

Neesot nekādi cūkas,

Lai tūliņ šiem dodot kūkas!

Komforts ar tūliņ lai būtu!

Gultās gulēt šiem par grūtu,

**Platus dīvānus lai nesot,
Šiem tak daudzsievība esot.**

Kad tos pretī ņemšot zviedri?

Tur jau esot viņu biedri.

Kādēļ kuģis nenāk malā?

Cik var gaidīt, galu galā!

**Beidzot kuģis piestāj krastā,
Zviedru karogs plīvo mastā:
— Atdodam jums jūsu kurdus,
Uzlabojiet savus murdus!**

KĀDA KURAM ŠODIEN CENA

**Vīru, spēcīgu kā zirgu
Saimnieks izraugās sev tirgū.
Rausies tāds par latu dienā,
Maizes riku, krūzi piena.**

Jauna meita stāv pie staba:

īsi brunči, plika naba,

Izkrāsota, smaida plati...

Cena — tikai pieci lati.

Vienu otru kārtībnieku

Nopirkt var par desmitnieku.

**(Diemžēl ne jau kristāltīri
Visi formās tērptie viri).**

**Muitniekam jau simtnieks jādod,
Kontrabandas preci rādot.
Bet ja šis vēl taisa traci,
Tūkstotis, lai piemiedz aci.**

**Pati augstākā no cenām
Pasaulē kopš dienām senām
Blēžiem, kas ir varas balsti
Un pa daļām pārdod valsti.**

ŽĒL TO KAĶĪŠU NUDIEN !

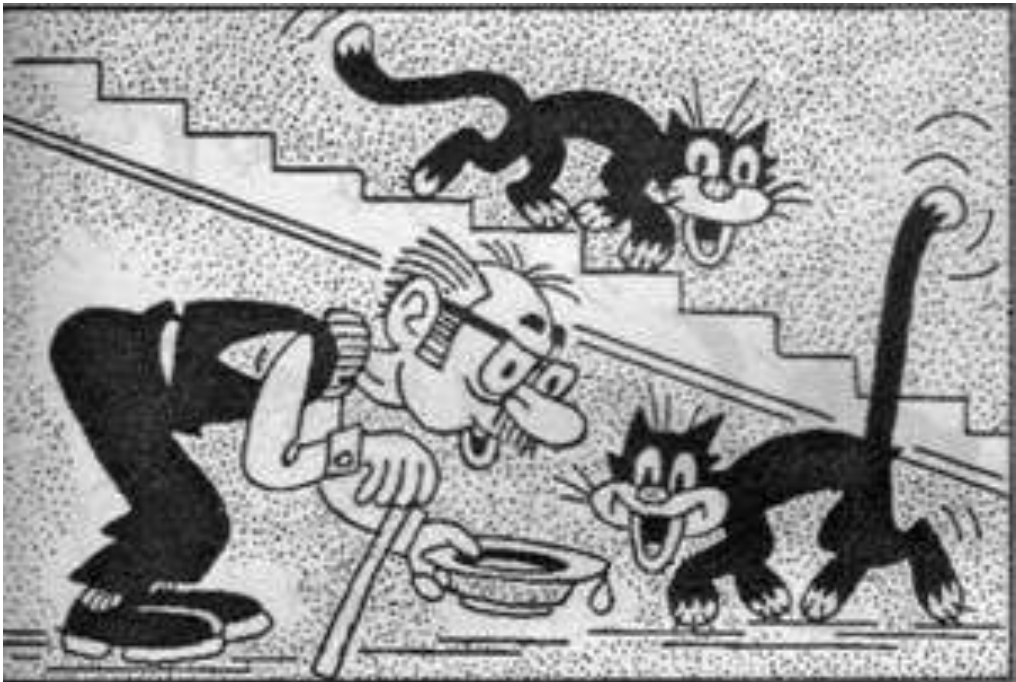

Ļaudis rūc, ja bezpajumtnieks

Pagrabā vai trepēs lien.

Bet pret kaķiem līdzjūtība.

Žēl to kaķīšu, nudien!

Tādi skaisti, tādi mīli,

Un tik maigi ņaudēt prot,

Ka pat skopākie no večiem

Iznāk viņus pabarot.

Kas ir vajadzīgs, lai straujāk

Pavairotos kaķu cilts?

Mīlestība, saticība,

Un lai laiciņš būtu silts.

**Lepnie takši, resnie mopši,
Jums jau dod pa pilnam rit.
Bārenišus neaiztieciet,
Nemēģiniet projām dzīt!**

Gan kāds nabags paglābs viņus.

Kad sāks sniegi putināt.

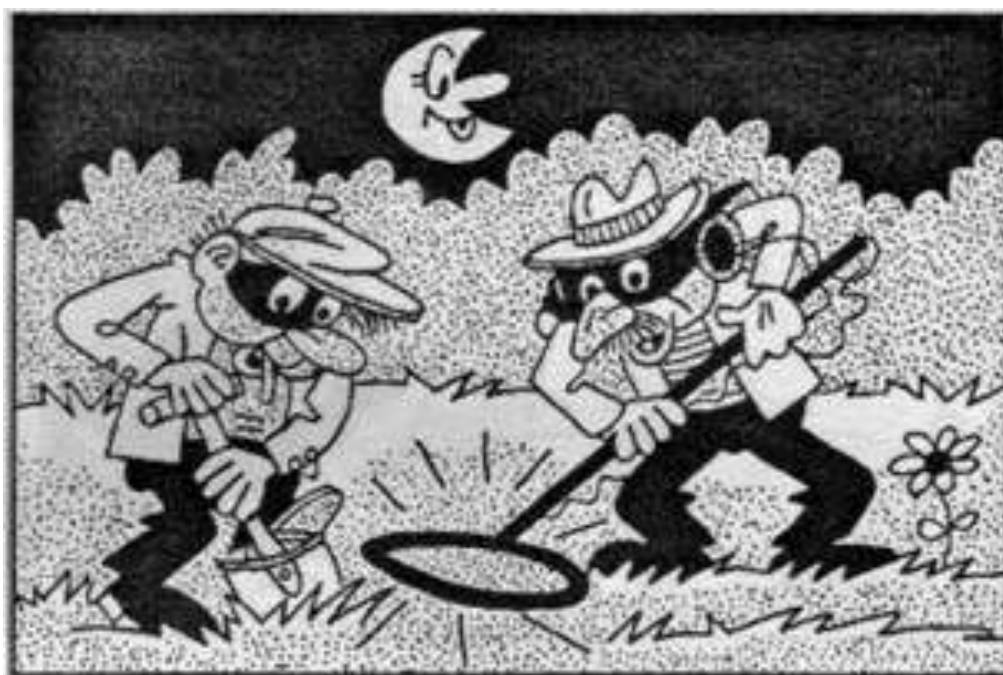
Pensijām jau kaķu tiesu

Nupat piemetuši klāt.

TAUPĪTĀJI UN LAUPĪTĀJI

**Kā lai šodien naudu taupa,
Kad visapkārt zog un laupa?
— Rakšu zemē, — prāto Kūkums, —
Paņemšu, kad pienāks trūkums.**

**Taču zagļi uztaustīja,
Kur tā manta slēpta bija.**

**Ja jau zemē atrod mīnas,
Kas tad lai par naudu brīnās?**

**Kā lai šodien naudu taupa,
Kad visapkārt zog un laupa?
— Likšu bankā, — prāto Kūkums, —
Izņemšu, kad pienāks trūkums.**

**Bet, kad viņš pēc naudas gāja,
Bija tukša bankas māja.
Apkārt vaimanas un gaudas,
Nav ne baņķieru, ne naudas.**

**Tie, kas piemulķoti, zūdās,
Analizē banku kļūdas.
Gudrie Kanāriju salās
Atmiņās par mulķiem dalās.**

DOTS PRET DOTU

**Sludinātājs dažs te braukā
Un par pagāniem mūs saukā.
Tantiņas ar elli biedē,
Neglābjami slimos dziedē.**

**Darbu beidzis, brālis Spiro
Bezbēdīgi krogā dzīro,**

**Un lambadu lec ar skuķiem,
Kas vēl dienā bij ar kruķiem.**

**— Rīt es parādīšu triku, —
Saka viņš ar labpatiku, —
Kā ar vienu vārdu manu
Mēmais atgūst runāšanu.**

**Bet kad nakts ir pavadīta,
Pats viņš paliek mēms no rīta:
Vairs no skuķiem tikai smaka.
Nav ne uzvalka, ne maka.**

**Velti vāvuļi to gaida.
Sludinātājs lāstus raida:
— Šitie tumšie cūku gani
Blēži lielāki par mani!**

JA PA ĪSTAM REKLAMĒT

No skābēm, kas jums zobus maitā,

No kariesa ar tai skaita

Jums Dirols zobus pasargās.

Bet labāk neēdiet nemaz!

Ja gribat dzīvot īsu laiku,

Tad uzpīpējiet Laki Straiku.

Bet firmas Prince tabaka

Šim nolūkam vēl labāka.

Par Impulsu viens otrs saka:

— Patiešām satriecoša smaka! —

Tām, kuras apprecēties cer,

Ar viņu uzmanīties der.

**Vai dāma kājām iet, vai braukā,
Bez paketes ne soli laukā!
Ar paketi gan ērtāk jāt,
Gan nevainību aizsargāt.**

**Daudz tautasdziesmu skandinājām,
Ka alus vīrus gāž no kājām.**

**Bet Zelta alus dzerts ja būs,
Visskaistāk nolūzīsit jūs.**

KĀ VAR CILVĒKS IZMAINĪTIES !

**Jāsaka, jedritvaj nazīt,
Dažu šodien grūti pazīt:
Bija komunisti ar raudzi,
Tagad komersanti kā daudzi.**

**Tad, kad valdīja te krievi,
Markss un Ļeņins bij tam dievi.
Dievnamam viņš garām gāja,
"īso kursu" sludināja.**

**Šodien baznīcā to redzam,
Krustāties un sveces dedzam.**

**Nu viņš citus pantus skaita:
Markss ir blēdis, Ļeņins maita.**

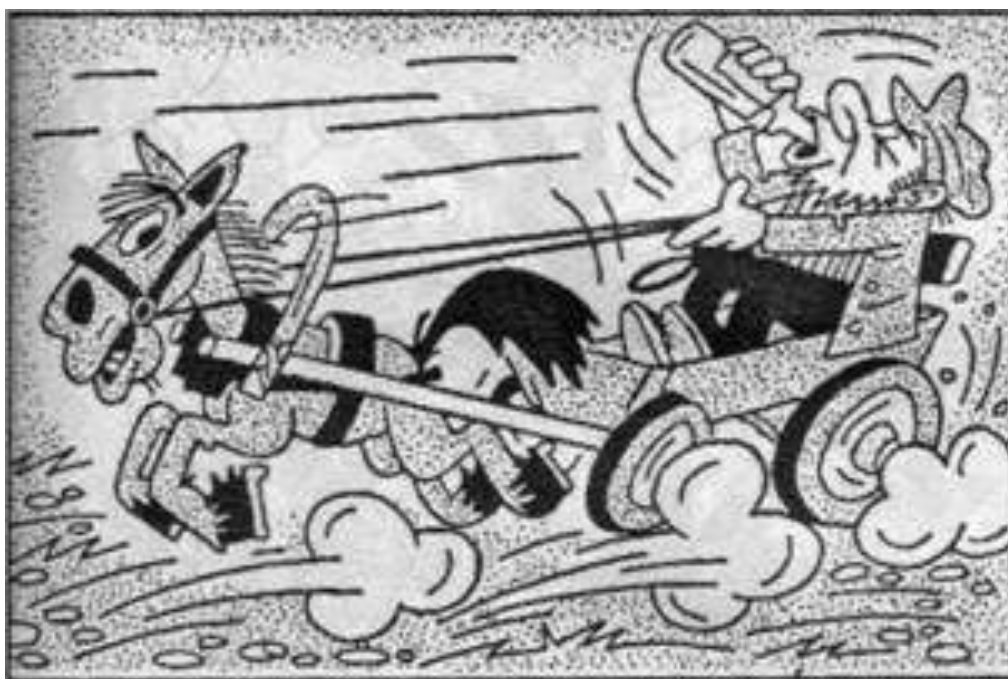

**Daudz mums patriotu tādu:
Maina krāsu, maina ādu,
Un ar pārākumu vaigā
Dažs ar ordeni jau staigā.**

**Mēs, kas viņiem paklausījām,
Muļķi palikām kā bijām.
Viņiem atkal kungu dzīve,
Mums tās pastalas un brīve.**

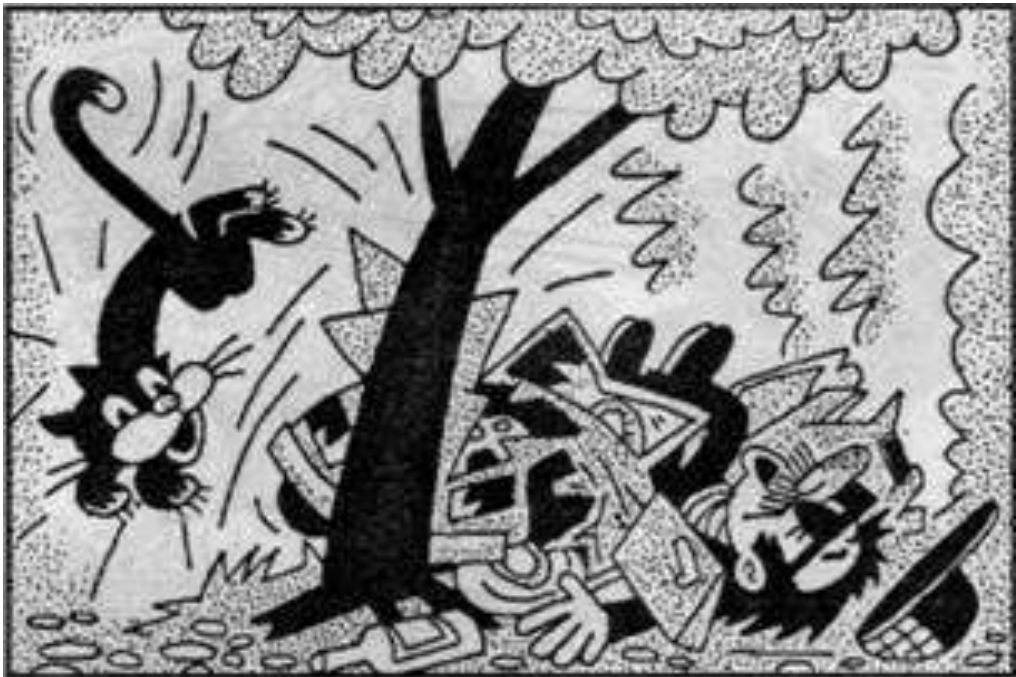
KAD VĒJIŅŠ GALVĀ

**Dzerot cilvēks zaudē mēru.
Tad tik sākas, vai dieniņ:
— Pats par savu naudu dzēru,
Pats skrēj savu kumeliņ!**

**Dažam labam bāleļiņam
Piemīt vēl šis senču grēks,
Tikai dzelža kumeliņam
Ātrums cits un arī spēks.**

**Tas, kas savu zirgu skrēja,
Dzīvs varbūt vēl šodienīņ.**

**Kas ar auto avarēja,
Pārcēlies uz debestiņ.**

**Dieviņš novicina dūres:
— Ko tu pagāns traucē mūs!
Tiem, kas dzēruši pie stūres,
Tikai ellē vieta būs.**

**Taču ellē vietu pamaz,
Toties grēcinieku daudz.
Dzērāji, to zinādami,
Vēl joprojām dzer un brauc.**

GRIBI ZVANĪT JĀPĒRK TELE

**Agrāk, žetoni kad bija,
Cilvēks ērti piezvanīja
Gan no stacijas, gan ielas,
Netērējot summas lielas.**

— Pietiek tirgot lētu preci! —

Sprieda Telekoma speci,

— Telefoni automāti

Nabagiem nav izdomāti.

Nu uz stūriem greznas būdas.

Ļaudis sašutuši zūdās:

— Telekarte divi lati!

Tiešām šausmās ceļas mati.

Rīgā ticis reiz pa gadu,

Zemnieks nesazvana radu.

— Kāpēc man ir jāpērk tele?

Beidziet mani apcelt jele!

**Reti kādu zvanot mana.
Laikam Godmanis vien zvana,
Ziņo Kangaram uz elli:
— Redz, kas es par veiklu zelli!**

uzdziedāsim rudentiņu!

**Puisi sludinājums saista:
Sacīts nav, cik meiča skaista,
Vai tā dūšīga, vai vāja,
Taču veikals tai un māja.**

Šis nu steidzas meklēt viņu.

Satiek ceļā vecmāmiņu:

— Kur te dzīvo Genoveva,

Sludinājumu kas deva?

Puisi mājās iavedusi,

Vecenīte izdveš klusi:

— Es tā esmu, laime tava,

Neskaties, ka zobu nava.

— Tas nekas, ka maz man matu,

Toties zeķe pilna latu.

Pats Dievs kungs tev mani lēmis,

Ko tu sāksi, pliku ņēmis?

Tomēr ņēmis meiču pliku.

Saka viņš ar labpatiku:

— Kas man manta? Velns ar viņu.

Uzdziedāsim Rudentiņu!

KATRĀ CIEMĀ SAVA MIS

**Nu jau vasarā vai ziemā
Skaistumkonkurss katrā ciemā.
Galvenais, lai katrai Mis
Ir kā Afrodītei viss.**

Ārdās ciema priekšnieks Rumba:

— Mana meita jums ir bumba?

Es jums rādīšu, kā smiet!

Tūdaļ būs jums žaunas ciet!

— Kas vēl iebildīs pret viņu,

Manu mīlo drostaliņu?

Manai meitai skaists ir viss,

Viņa būs šī ciema Mis!

**Raud no bēdām daiļā Grieta:
— Man tak pienākas tā vieta, —
Taču velti gaust un pūst,
Spēks un nauda punktus gūst.**

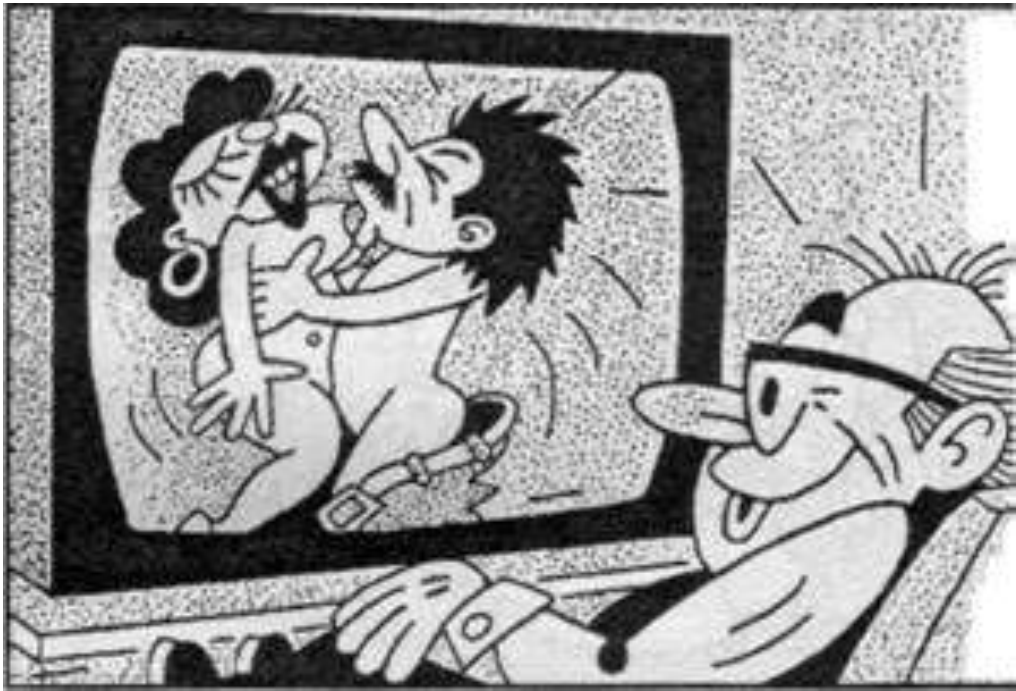
**Jaunā Mis uz troņa līda,
Pēkšņi norībēja grīda,**

**Vai nu tronis bija švaks,
Vai nu svars pārlietu traks'**

MĪLESTĪBA NENOVECO

**Trīne, krītot miega varā,
Brīnās, ko tas vecais dara?
Jāiet gulēt, pusnakts pāri,
Ko viņš lūr tai kastē kāri?**

**Rāda "Playboy" fantāzijas.
Bikses šļūk un skūpsti mijas..
Dievs, cik izdarības straujas!
Tā kā viņam reiz pie Gaujas.**

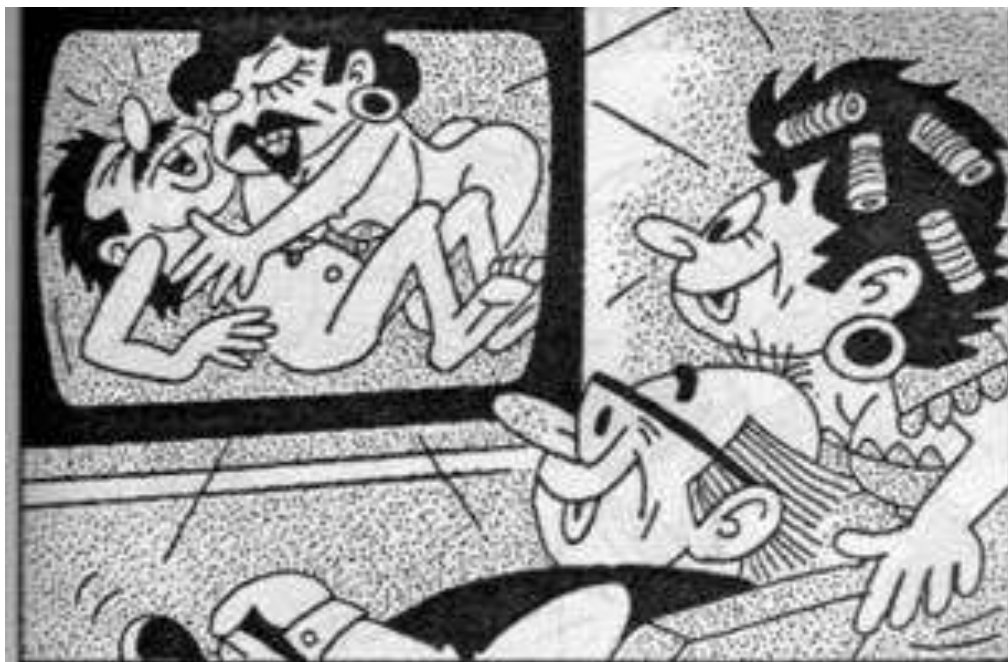

— Kā nav kauna! — Trīne rājas

Vai tad tev to skatīt klājas?

Vai tad maz vēl prieka tika?

Sānos dūrēji un krika.

Taču, brīdi runājusi,

Trīne sēž un domā klusi:

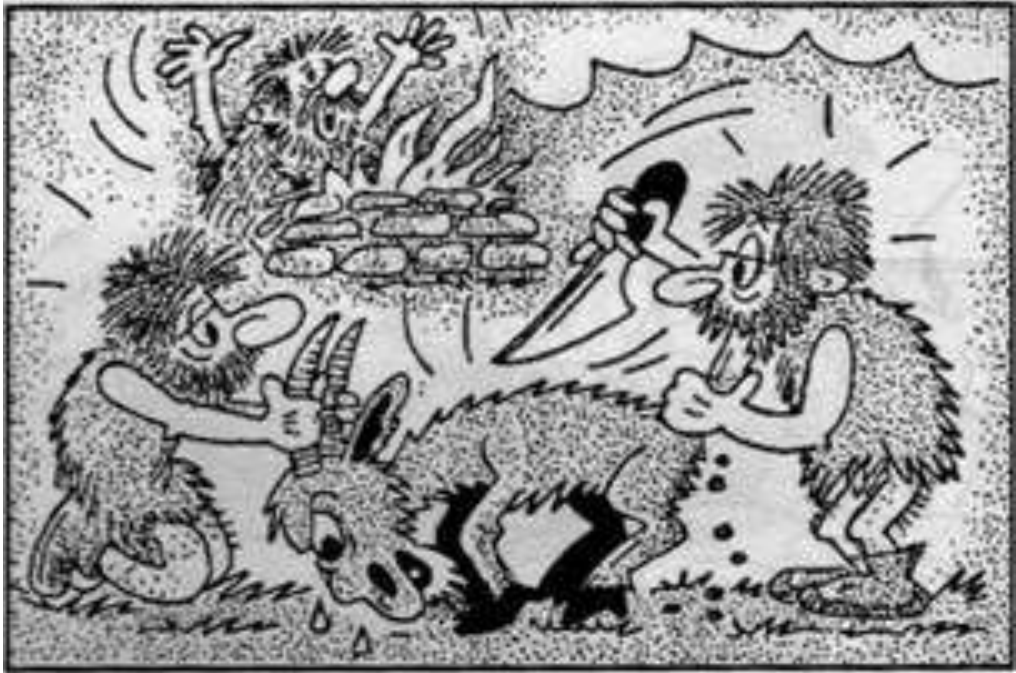
Es vēl trakāka reiz biju,

Savējo kad ieraudzīju.

**Kad nu gultā abi liekas,
Šķiet, ar jaunību tie tiekas.
Trīne apskauj savu veco,
Mīlestība nenoveco!**

ALLAŽ KĀDAM VAJAG DOT

**Mūsu senči, kā jūs zināt,
Mēdza elkus pielabināt,
Mēdza viņiem kaut ko dot
Upurējot, ziedojo.**

**Elkus kungi nomainīja.
Kungiem arī jādod bija,**

**Kā to apliecina mums
Mērnieklaiku vēstījums.**

**Marksisti un ļeņinieši,
Protams, neņēma tik tieši,
Taču rezultāts tas pats —
Visu regulēja blats.**

**Tagad atkal kungu vara,
Blēži ko vien grib, to dara.
Reketieris, birokrāts, —
Katrs "ziedojumus" vāc.**

**Šodien modē joki lēti:
— Visi dūži korumpēti! —
Es gan spriežu, joka pēc:
Vismaz viens nav korumpēts.

visi nākotni grib zināt**

**Milda, staigājot pa pļavu,
Zilē nākamību savu.
Precēt solījies to Janka,
Teicis: — Droši, tā kā bankā!**

**Kundzīte, kā puķe vīstot,
Raud, ka vīrs pie citām klīstot.**

**Tūdaļ būs pēc kārtīm spriežams,
Vai viņš atpakaļ vēl griežams.**

Čigāniete visu zina:

— Kungam vāgi projām dzina.

Ja tu ļoti devīgs būsi.

Zaļus rokā sadabūsi.

**Dažā sabiedrībā smalkā
Kafijbiezumus ņem talkā
Zilējot, kad Repše kritīs,
Dolārs latu zemē sitīs?**

Citi izsauc Kārļa garu:

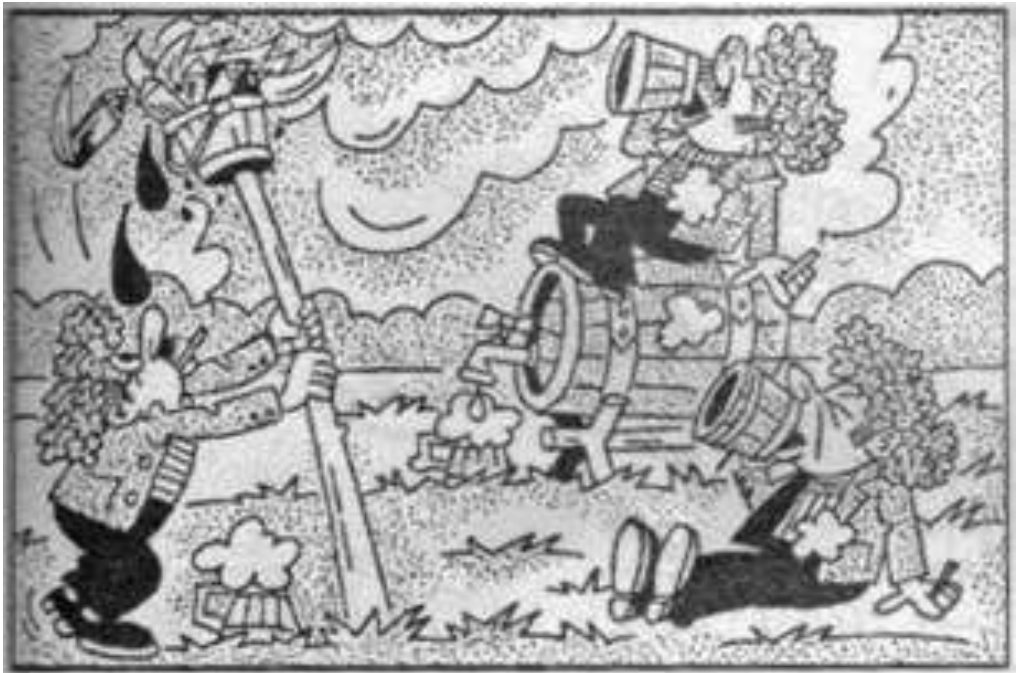
- Kura partija gūs varu?**
- Mīļie, kā lai es to zinu?**

Es tās visas ratā dzinu!

JĀŅOS TIKAI LATVISKO

**Lai skan līgo malu malās,
Gadu simtiem gavilēts!
Jānos dziedī savas dziesmas,
Nevis tās, ko jeņķi brēc.**

**Lai dzer citi svešo alu,
Tu to Jānos nedzer vis!**

Tavu alu izbrūvējis

Mūsu pašu aldaris.

Lai ēd citi svešo sieru,

Tu to sieru negaršo!

Jāņu māte sieru deva

Pasaulē visgardāko.

**Lai mīl citi svešas meitas,
Latvju meitai roku sniedz!
Tikai jums plaukst Jāņu nakti
Papardltes brīnumzieds.**

**Ja to ziedu atradīsīt
Un ja saderēsīt jūs,
Tad jau nākamgad uz martu
Pašiem Jānītis jums būs.**

NABAGA PRIEKI

**Lai uz Kanāriju salām
Resnie naudas maiši brauc.
Man tepat pie Gaujas malas
Allaž prieka bijis daudz.**

**Nav ne miņas te no roka,
Cita mūzika te skan:**

Lakstīgala balsi loka.

Cīrulītis uzdzied man.

Esot skaistas dāmas melnās,

Vēderdejas dejojot prot.

Visas sūtu es pie velna,

Savu dāmu ieraugot.

**Te, pie augstās klinšu kraujas,
Abiem mums tik karsti kļūst,
Ka pat tvaiki kūp no Gaujas,
Upe acīmredzot žūst.**

Kas man Rīga, galu galā?

Tikai liekas raizes klāt.

Varu dzīvot Velna alā

Un ne velna nemaksāt!

IEDZER BRĀLĪT GRANAPIPKU!

Daudz mums svešu kungu bija,

Visi tautu apdzirdīja.

Katrā muižā kļušu slogs,

Katrā ceļa malā krogs.

Tad tā brīvlaišana nāca.

Ko tad vēsture mums māca?

Dzer vēl vairāk cilvēks brīvs,

Kamēr krīt gar zemi stīvs.

Beidzot savu valsti guvām.

Bet vai labāki mēs kļuvām?

Kur tad naudu ņēma valsts?

Dzērājs bija kases balsts.

Pārdzīvojām kara briesmas,

Izdziedājām kara dziesmas:

"Paliec sveiks, mans mazais draugs?..»."

Plūda pāri kandžas trauks.

Krievu laikā dzērām traki.

Vai lai tagad kļūstam švaki?

Latvji, dūšu uztaisiet,

Lai uz NATO varam iet!

SAEIMĀ JA GRIBI TIKT

Nav jau jābūt lielam prātam.

Deputāta kandidātam

Galvenais ir vārdi skaisti,

Solījumi tautā laisti:

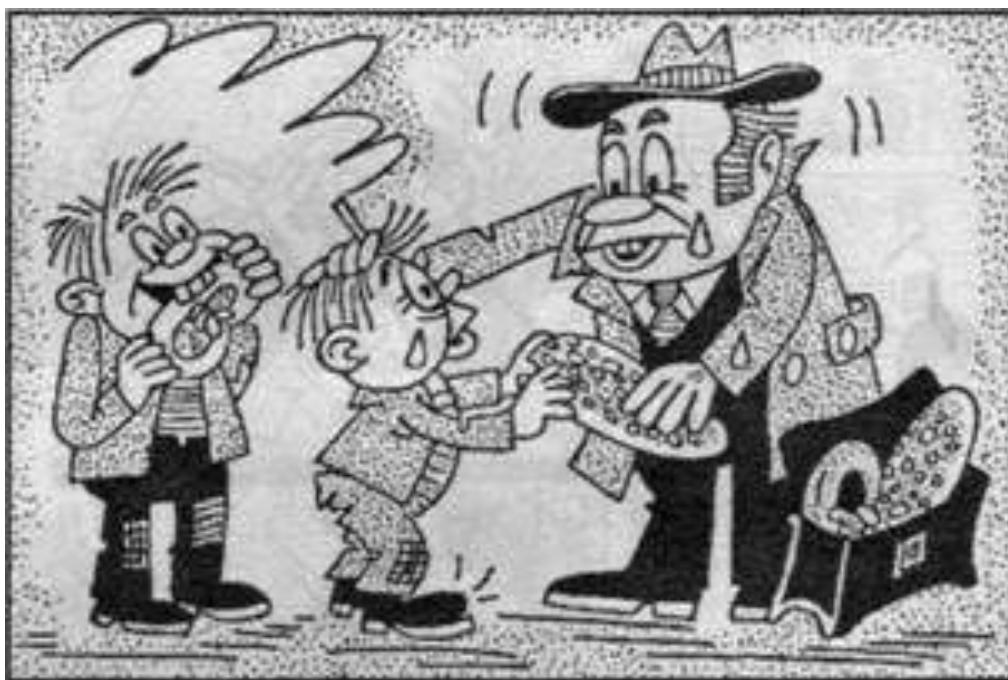

— Es tas gudrais, citi aitas.

Es tas labais, citi maitas.

Tikai es jums visu došu,

Tikai es jūs aplaimošu.

Ja nu es pie varas tikšu,

Visiem sērdienišiem likšu

Izsniegt sviestmaizes bez naudas,

Lai vairs neskan žēlas raudas.

Pensijas tiks divkāršotas,

Pirtīs dos par velti slotas,

Bankās nauda noblēdītā

Atdota tiks rit no rīta. —

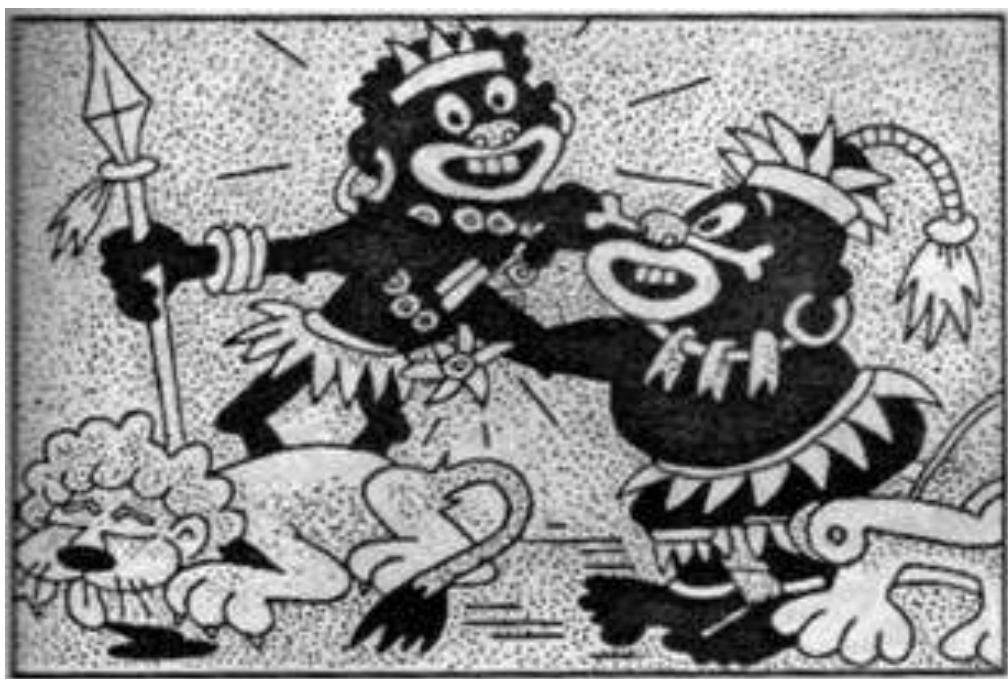

**Tā ja reklamēsi sevi,
Visi nobalsos par tevi.
Bet pēc tam, kā tautā saka:
Sveiki! Solīts nekrīt makā.**

DAŽUVIET VĒL TRAKĀK IET

**Kādā džungļu republikā
Ordenis reiz izkalts tika,
Lai ir varoņiem ko dot,
Godavīrus apbalvot.**

**Pirmiem augsto balvu sniedza
Tiem, kas pašu lauvu žmiedza,
Krokodilu sita nost,
Lai viņš nevar ļaudis kost.**

**Taču cilts bij maza ļoti,
Tādēļ tika apbalvoti**

**Arī tie, kas skalāk bļauj,
Augstāk lec un tālāk spļauj.**

**Tā nu visiem balva tika.
Tad kāds gudrais priekšā lika:
— Apbalvosim arī šos,
Mūsu brāļus astainos!**

**Džungļos tagad jautra brēka.
Visur apbalvotie lēkā.
Pakaļpusē — dibens sārts,
Priekšā — spožais bleķis kārts.**

VISI PRĀTO TIK PAR NATO

**Tantiņas uz tirgus prāto,
Kāpēc neuzņem mūs NATO?
Ko šie vaļā kratoties
Un uz krievu skatoties?**

Vīri brīnās: — Kas par desām?

Vai tad mēs par švakiem esam?

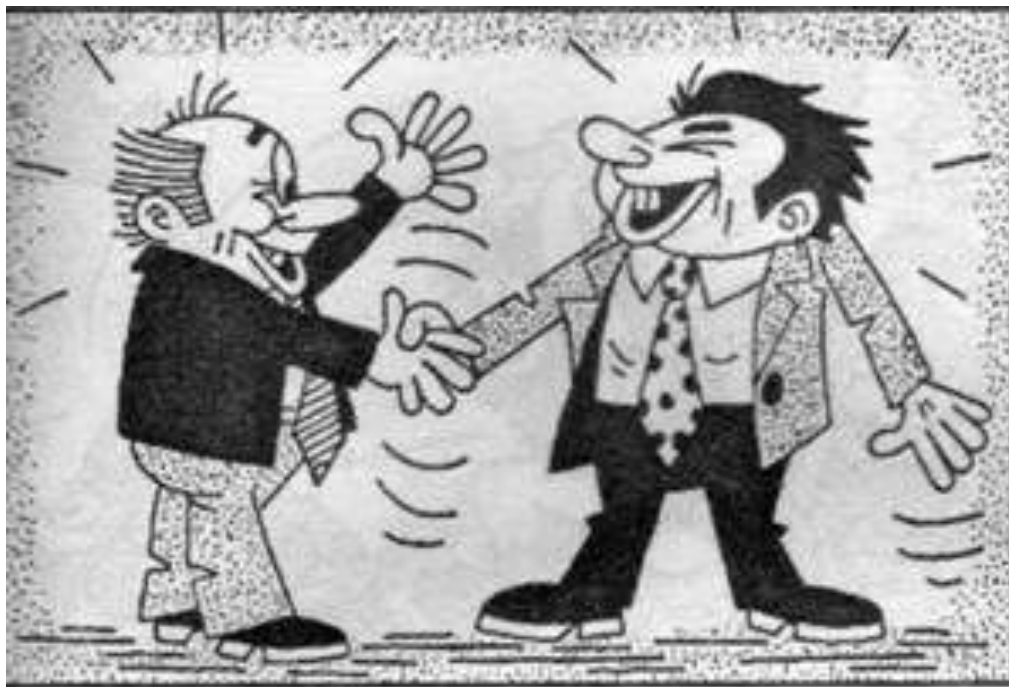
Vai tad NATO nederēs

Tādi zaldāti kā mēs?

Pilsoņiem, kas uzkost kāto,

**Pašu vēders ir NATO.
Rūc pavisam draudīgi
Tiem, kas mazāk naudīgi.**

**Daži derības slēdz strikti:
— Būsim NATO tā kā likti!
Tas, kas netic, visai drīz
Savu hūti apēdīs.**

**Vecīši, kas kaķus mīlē,
Visai īpatnēji zīlē,
Kur tie solījumi būs.
Ja tas NATO neņems mūs.

UN SĀKSIES VISS NO GALA**

Darvins pirmais sniedza ziņu

Mums par mūsu vectētiņu.

Varam izsmiet to vai nīst,

Taču fakts ir jaatzīst.

Tad mēs nokāpām no koka,

**Darba rīkus ņēmām rokā,
Gādājām, ko ģērbt un kost,
Astes atmetuši nost.**

**Turība arvienu kāpa,
Lai nu ko dažs pētnieks pļāpā,
Darbs it visam bija balsts,
Radās ģimene un valsts.**

**Nu bez darba daudzi kūko,
Uzkost, iedzert velti lūko.
Kas tev ko par velti dos.
Visa valsts ir parādos.**

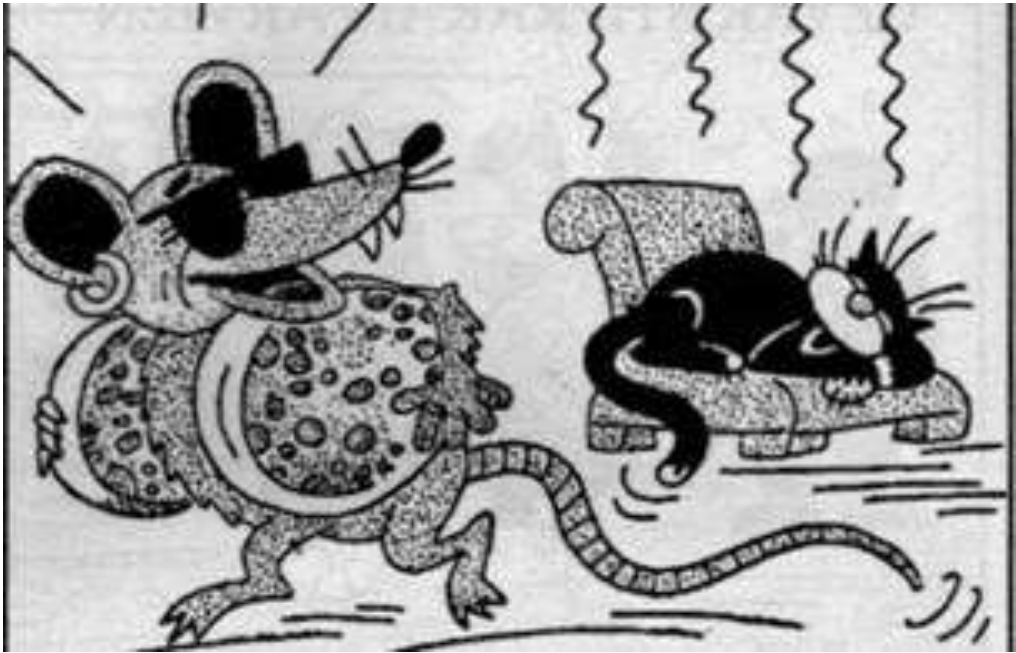
**Atkal kokos rāpties nāksies,
Atkal viss no gala sāksies,**

**Atkal dzīvosim kā viņš —
Mūsu vecvecvectētiņš.**

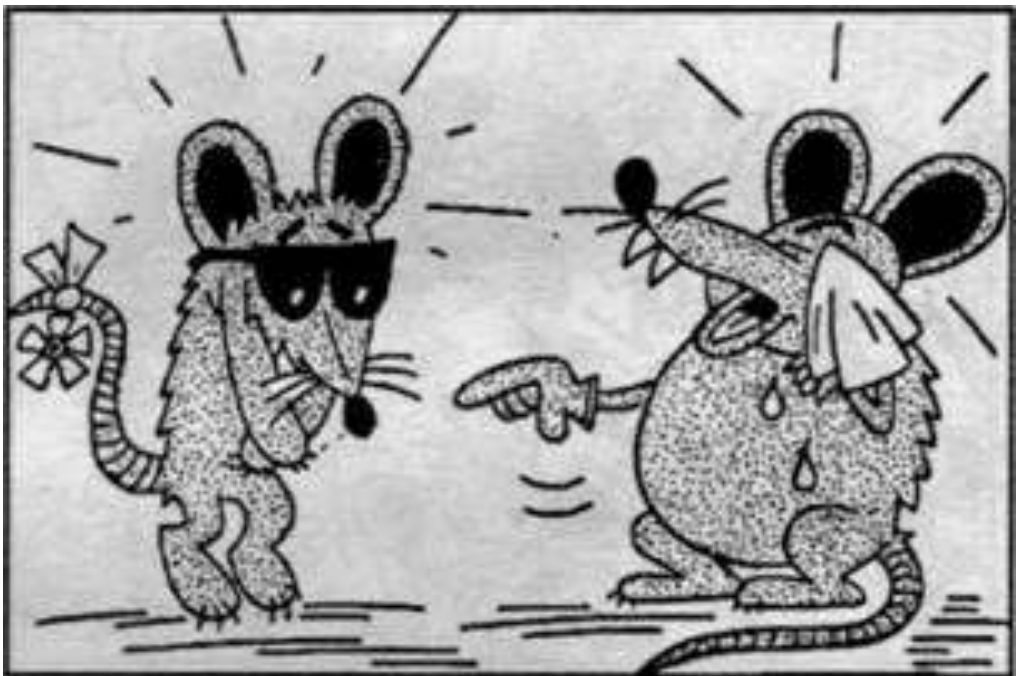
UZVAR STIPRĀKAIS ARVIEN

**Kādā žurku kompānijā
Priekšsēdētājs jāvēl bija.
Visi sauca: — Tikai to —
Stiprāko un veiklāko!**

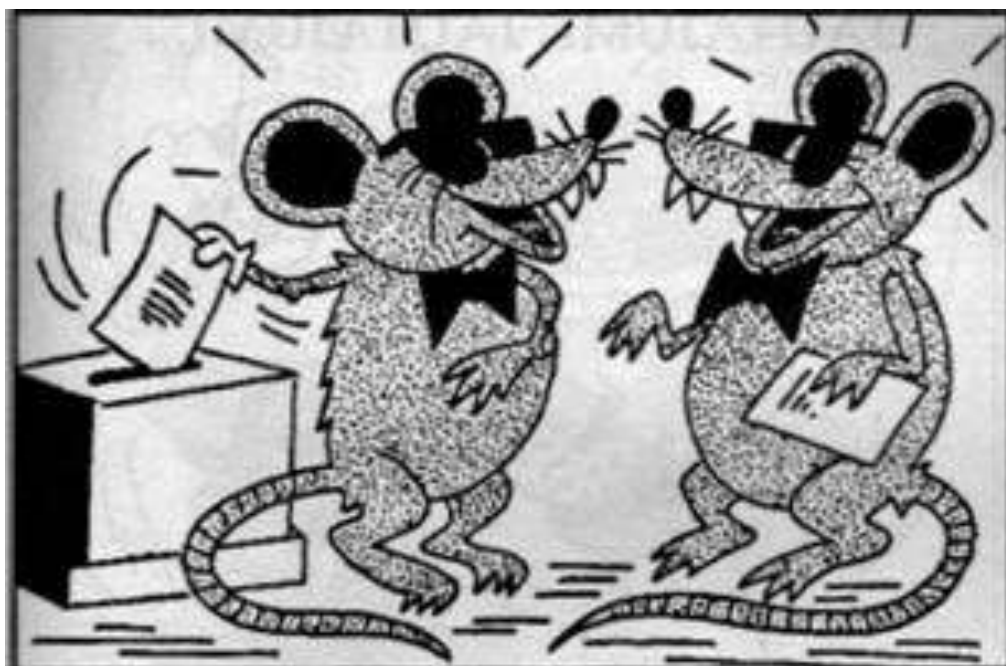
— Veikls! — kāda žurka bilda, —
Kad savs vēders jāpiepilda.
Sīkām pelītēm lai bads
Un uz dzīvi bēdīgs skats.

— Lieciet kandidātam mieru!
Kurš no mums nav zadzis sieru?

Kuram aptraipīts nav gods? —

Sauca žurka nobarots.

Visi vienprātīgi bija.

Stipro, veiklo izraudzija.

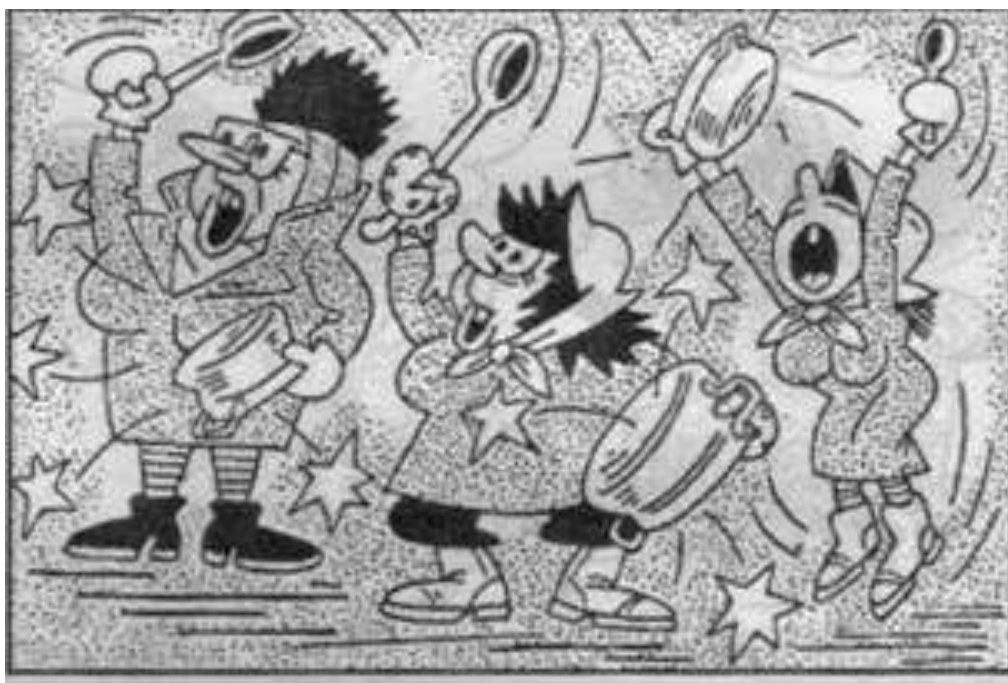
Kā nekā, bet blēdis savs,

Laupīs pats un citiem ļaus.

**Tā kā spēks ir žurku pusē.
Pelītes, bez šaubām, klusē
Un uz drupačiņām cer.
Žurkas šampanieti dzer.**

JAUTĀJUMI, JAUTĀJUMI.

**Klaigā tantiņas kā glupas,
Karotes pret podiem kludz.
Ja jūs zināt roka grupas,
Sakiet, kā lai šito sauc?**

**Daudz mums deju visvisādu,
Bieži koncertos tās redz.
Bet kā sauksim deju tādu,
Kuru nosalušie lec?**

**Ja nu sekend henda bodē
Modes skati sarīkot,**

Kādu nosaukumu šodien

Latvju tērpam varam dot?

Cirka meistars triku taisa,

Brīnums tāds, ka elpa ciet!

Bet, ja bankā miljons gaisa,

Kādēļ normāli tas šķiet?

Rietumniekiem rokas laizām.

Nav tiem aizdevumu žēl

Noēdīsim, notērēsim,

Ko mēs laizīsim tiem vēl?

TAS TRAKAIS TIRGOŠANAS LAIKS

Šodien mums visapkārt bizness:

Kaut ko ienes, kaut ko iznes,

Kaut ko noliek, kaut ko paņem,

Kaut ko atdod, kaut ko saņem...

**Bērni jau no skolas sola
Mācās saukt: — Kas vairāk sola? —
Dažs nav beidzis pirmo klasi.
Bet jau pārdod tēva pasi.**

**Rīgas ielās avīžnieki,
Tie nu gan ir drošminieki!**

Nāvei izbēdzis par matu,

Tāds jau dienā pelna latu.

Tirgū čalenes un čaļi

Sauc gan paklusām, gan skaļi:

— Vodka, spirtik, sigareti! —

Trenkā viņus visai reti.

**Daža jaunkundze ar smaidu
Pārdod triperi vaiaidu.
Mulķa puisis pretī smaida,
Nezinot, kas viņu gaida.**

LAIMEI JAU NEVAJAG DAUDZ

**Tik vienu pašu konfekti
Vai saldējuma tūtu!
Ak Dievs, cik maz ir vajadzīgs,
Lai bērns jau laimīgs būtu.**

**Tik vienu daiļu meiteni
Un drusciņ maigu jūtu!
Ak Dievs, cik maz ir vajadzīgs,
Lai puisis laimīgs būtu.**

**Tik vienus vārtus uzvarai,
Ko viņa elki gūtu!**

Ak Dievs, cik maz ir vajadzīgs,

Lai vīrs jau laimīgs būtu.

Tik vienu mazu graķti,

Kad dzīve šķiet par grūtu!

Ak Dievs, cik maz ir vajadzīgs,

Lai večuks laimīgs būtu.

**Tik vienu gudru valdību,
Kas naudu sadabūtu!
Ak Dievs, cik maz ir vajadzīgs,
Lai valstij labi būtu.**

VECIE UN JAUNIE

**Kur vien skaties, malu malās
Vieni veči iet un brauc.
Kur to veču mūsu valsti
Saradies tik traki daudz?**

Diviem strādājošiem šodien

Ir viens vecis jāuztur.

(Tā mums statistika stāsta,

Cik nu taisnības ir tur.)

Varētu tos vecos kraļus

Savākt kopā šā vai tā,

**Sabāzt vienā lielā maisā,
Noslīcināt Daugavā.**

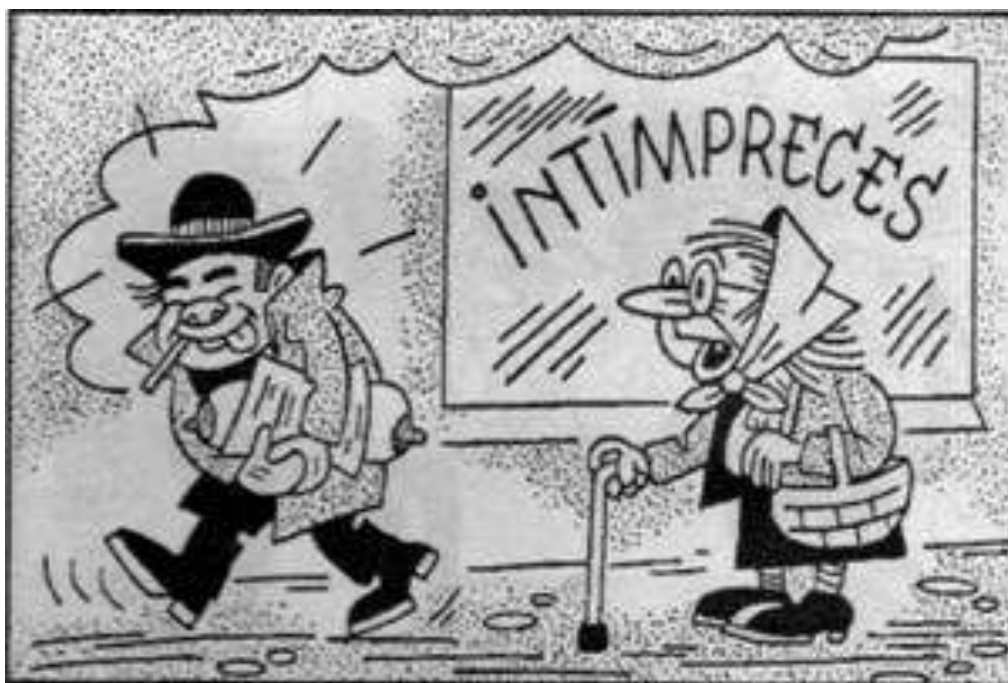

**Bet par dzīvokli kas maksās,
Tramvajniekiem naudu dos?
Jaunie vizinās par zaķiem,
Dzīvo vienos parādos.**

**Un pie tam no večiem naudu
Jaunie regulāri slauc.
Tā nūdien vēl Dieva laime,
Ka mums veču ir tik daudz!**

INTĪMPRECĒS

**Gāja tantiņa pēc gaļas,
Stāj un lāgā nesaprot:
Vai tad cilvēkus pa daļām
Šajā bodē izpārdod?**

Mīlie, kur mēs šodien esam?

Kā lai savām acīm tic?

Likās, ka uz letes desa,

Taču izlikts kaut kas cits!

Priekšas daļa, pakaļdaļa,

Fui, cik neķītrību daudz!

— Nāciet iekšā, veikals vaļā! —

Laipna pārdevēja sauc.

Svētās dusmās iekarsusi

(Tādi baiļu nepazīst!),

Tantiņa uz visām pusēm

Bliež ar kruķi tā, ka šķīst.

**Policisti aktu stāda,
Iekarsušo sievu bar:
— Šodien, mammiņ, valsts mums tāda,
Ka it visu pārdot var.**

VISA RĪGA PIEĶĒZĪTA

**Laikā lietainā vai jaukā
Suņi saimniekus ved laukā.
Jau no paša agra rīta
Visa Rīga pieķēzīta.**

**Kaudzītes no vienas vietas,
Lielas, mazas, mīkstas, cietas
Parkos un uz ietvēm klājas
Tā, ka nav kur paspert kājas.**

**Sodi paredzēti bargi,
Taču visi modrie sargi**

**Stāvoklī ir gauži glupā:
Pierādi, kam pieder čupa!**

**Turi suni — proti godu.
Ej tam pakaļ kaut ar podu.
Ielās vai uz lauka zaļa
Tīrība ir ļaužu daļa.**

**Lai cik prasts kāds suns ir sētā,
Citus mēsliem neapmētā,
Kā to, iekarsuši ļoti,
Dara dažī patrioti.**

JAUNI LAIKI JAUNI VĀRDI

**Kam par valodu vairs bēda?
Kas vairs atcerās kā bij?
Kādreiz otros siltos ēdām,
Tagad visi karstos rij.**

Bija normāls mucu alus.

Dzērām cik tik mājā iet.

Tagad izlejamo tirgo,

Pērc un vari āra liet.

Tīņi tīnē! Kas par velnu?

**Kas ir tīne katrs zin,
Bet kā radies vārdiņš "tīņi",
To lai vecmāmiņa min.**

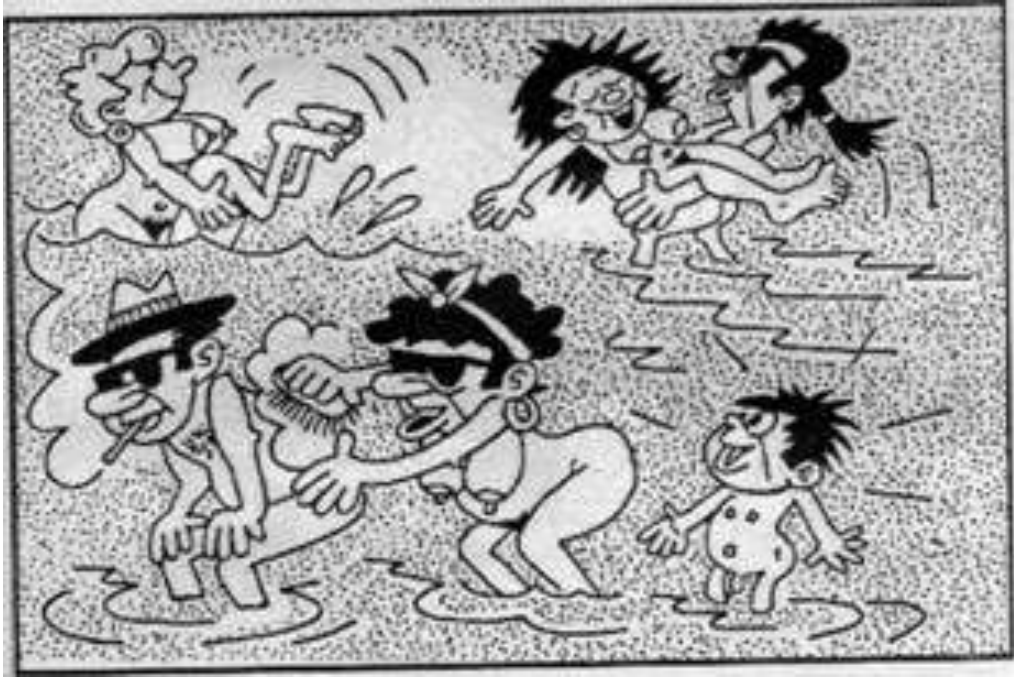

**Saimniece kad govi slauca
Un pa spaini spēra govs,
Saimnieks teica: — Kumēdiņi! —
Nezinādams vārda "šovs".**

**Pazinām reiz godavīrus,
Nu šis novērtējums zūd.
Ja ir imidžs labs un reitings,
Cienā var pat blēdis būt.**

NŪDISTI PRET PAŠU GRIBU

Apģerbs nūdistiem par sľogu.

Ne tiem siksnu, ne tiem pogu,

Bikses, kleitas maitā skatu,

Pietiek, ja ir drusciņ matu.

Lai nu dullie taisa trikus!

Taču šodien redzam plikus

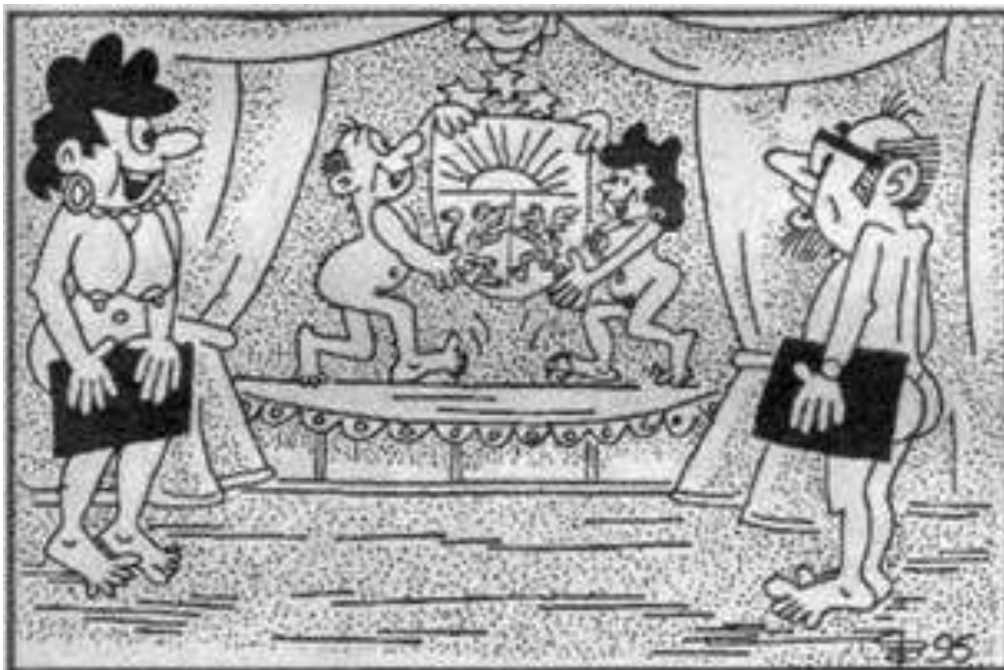
**Tos, kas apgērbti reiz bija,
Kurus plikus pataisīja.**

**Godmanis tiem ņēma maku,
Birkavs norāva jau fraku,
Gailis sāka novilkt veļu,
Citi iet to pašu ceļu.**

**Puse Latvijas jau plika,
Citiem drusku gaidīt lika.
Jauna Saeima kad būšot,
Tad jau visi pliki kļūšot.**

**Ko vairs atņemsi no plika?
Būs mums nūdistrepublika,
Un, lai pilnīgāka aina,
Ģerbonis būs jāizmaina.**

SĪKAIS BIZNESS

**Var pēc lielas naudas dzīties,
Var pa druskai piepelnīties,
Iegūt ienākumu mazu,
Turot vistiņu vai kazu.**

**Ogošana ienesīga
Sevišķi ja tuvu Rīga.**

Pielasīji pilnu spaini.

Un pret latiem tirgū maini.

Sēņošana — tā ir bauda.

Te pat svarīga nav nauda.

Kas gan šodien vilka bīstas?

Dažs pat mežā iepazīstas.

Dārziņš mazs ar labu ražu

Arī ienes latu dažu.

Gurķīši, kas burkā likti,

Kraukšķīgi un gardi dikti.

Ko vēl vēlēties tu vari,

Kad nāks ziemas novakari?

Mīļu vārdu, pilnu puncī

Un pie kājām siltu runci.

FENOMENS

Dzīvo vecītis ar veču,

Dusmīga ir večiņa.

Baidās vecītis no večas

Tā kā krievs no čečena.

Tiklīdz vecais nopērk alu,

Ši tūliņ jau virsū dod:

— Gribi dzerdams dabūt galu?

Cik var ilgi plēgurot!

Taisās vecītis uz zveju,

Āķīti pie auklas sien.

Šī jau sarauc bargu seju:

— Atkal izklaidēsies viens!

**Atnāk draugi uzraut zoli,
Atkal večai spriedums īss:
— Tā jau pensija ir maza,
Vēl to pašu aizlaidis!**

**Taču večuks savu veču
Mīl un bučiņu tai dod.
Zinātne šo fenomenu
Diemžēl nespēj izskaidrot.**

BEIDZOT SMADZENES SĀK KUSTĒT

**Bija laiks, kad katra čirka
Desas tā kā malku pirka,
Konjaku no krūzēm dzēra,
Maizes klaipu kājām spēra.**

Tagad nevar vairs tā lustēt.

Beidzot smadzenes sāk kustēt.

Garozas, ko meta ārā,

Daudzi liek uz zoba kārā.

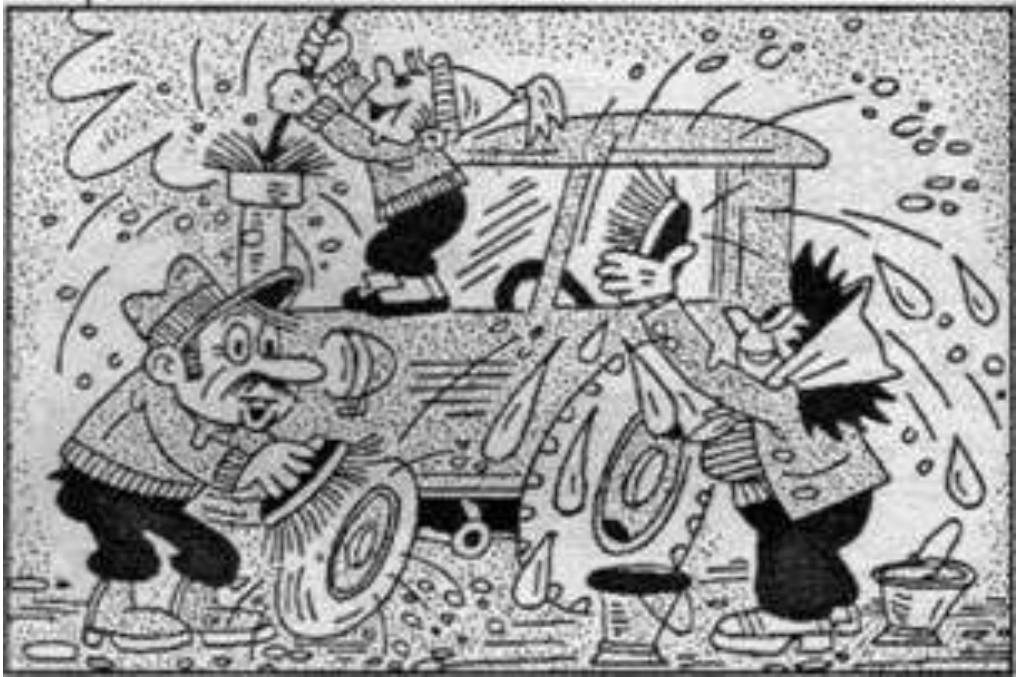

Toreiz mēs pat nedomājām

Simtu metru noiet kājām.

Tagad katrs zeņķis zina:

Vairs par velti nevizina.

Dievs, kā tehniku mēs lauzām!

Sējām traktorus starp auzām.

Vai kāds savu atstās laukā?

Kopj, ar lakatiņu slauka.

Strādā, nestrādā, vienalga

Nāca prēmijas un alga.

**Nu var citu vietā paņemt.
Kas ir pelnīts, to var saņemt.**

KATRAM GRIBAS SKAISTAM BŪT

**Minot pedāļus ar sparū,
Kundzīte grib nodzīt svaru.
Nu jau svars uz leju iet,
Tikai jāuzkož mazliet.**

Kungam bija pamaz matu.

Viņš, lai uzlabotu skatu,

Pirka preparātu "Šiks".

Tagad viņam pauris pliks.

Dakters vārdo dāmu kādu:

— Savilkšu jums stingrāk ādu,

Afrodīte klūsit jūs!

Tūkstoš latīņu ja būs.

Jauneklis ar āža smaku

Ari spiests ir atvērt maku:

Nebūšot vairs meitu bieds,

Pirkšot smaržas "Neļķes zieds".

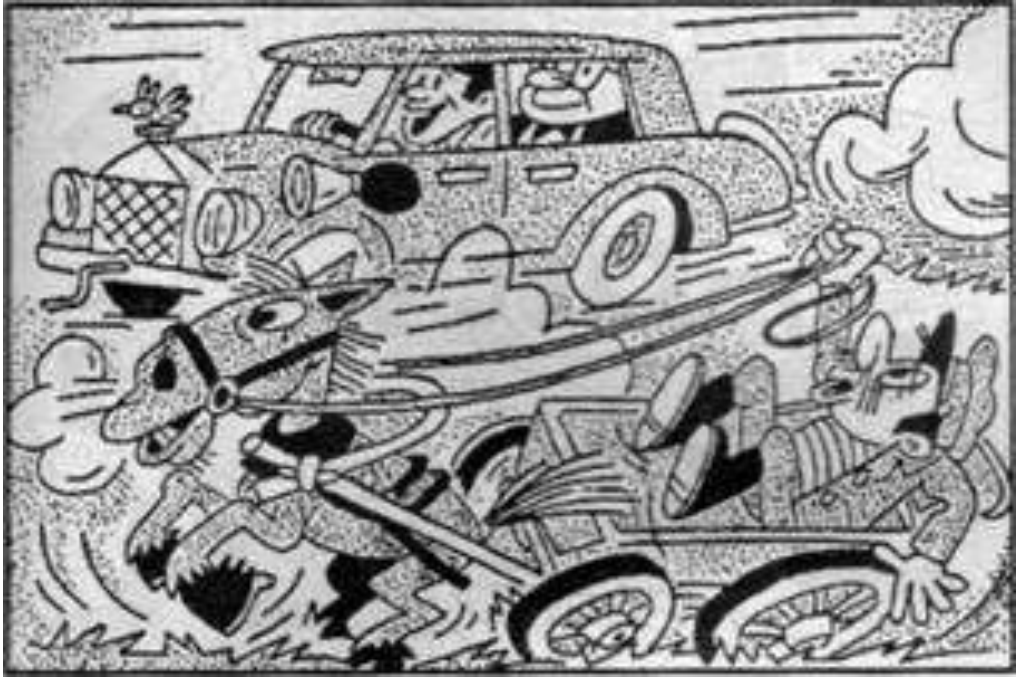

**Ne jau visi kaisa latus,
Kopjot figūru un matus.
Vecīšiem, kam dienā lats,
Jau tāpat ir sportisks skats.**

KUNGI BRAUC!

**Latvijā kopš senām dienām
Kungu dēļ ir trokšņa daudz.
Barons brauca, kučiers sauca:
— Ceļu, ceļu, lielkungs brauc!**

Savā valstī saviem kungiem

Arī nācās ceļu dot.

Kauca greznie limuzīni,

Muļķa zirgus biedējot.

Krievu laikā vajadzēja

Iebraukt kādam burlakam,

Lai jau miliči ar svilpēm

Ceļu izbrīvētu tam.

Tagad policisti auro,

Nost no ceļa visus trenc.

— Kas ir iebraucis? Pidrilkins,

Čučmekijas prezidents!

**Viesim gods ir jāparāda,
Tradīciju nevar pelt.
Bet vai tādēļ visā Rīgā
Tādu troksni vajag celt?**

NU IR DILETANTU LAIKS

**Šodien visi diletanti
Savu mākslu laiž pār kanti.
Plankums, uztriepts kā ar pleznu,
Tiek mums piedāvāts par gleznu.**

**Atnācis ar krāmu saini:
Lustru, zābaku un spaini,
Instalators, veikls zeņķis,
Rāda darbu "Gaismas leņķis".**

**Radio, griez kuru vilni,
Visi asprātību pilni:**

— Halo, klausītāj, ko dari?

Man niez dibens, vai tev arī?

Roka grupai "Vēdergraize"

Ari jānopelna maize.

Šitie viri gan prot kniedēt!

Pērciet disku vārnas biedēt.

**Daži komerciju taisa,
Suvenīrus sitot gaisā.
Ja tu latvju mākslu mīli,
Nopērc sevēnu vai pīli!**

PAKOTĀJI

**Dažs mēslus ber spaini,
Dažs savāc tos maisā,
Bet ir tādi ļaudis,
Kas paciņas taisa.**

**Un ejot pa ielu,
Vai parkā pa taku,
Tie vietīņu meklē,
Kur nomest to paku.**

Spēj paciņa dažā

**Ar rožainu banti
Gan pievilkt, gan izbiedēt
Ziņkāru tanti.**

**Bet paciņu taisītājs
Reizēm ir sprukās,
Un dabū no sētnieka
Kārtīgas sukas.**

Vai domājat — tas

Viņā izbīli raisa?

Viņš turpmāk vēl skaistākas

Paciņas taisa.

AGRĀK UN TAGAD

Agrāk nabags šķendējās,

Tagad atkal lādas:

Kungi bija, kungi ir,

Starpības nekādas.

Birokrātu iestādes

Bija visvisādas.

**Šodien to ir tikpat daudz,
Starpības nekādas.**

**Nebija mums kārtības,
Taču šodien rādās
Visur tāds pat bardaks vien,
Starpības nekādas.**

Dzērām tā kā lopīni

Dziras šādas tādas.

Tagad dzeram tikpat daudz,

Starpības nekādas.

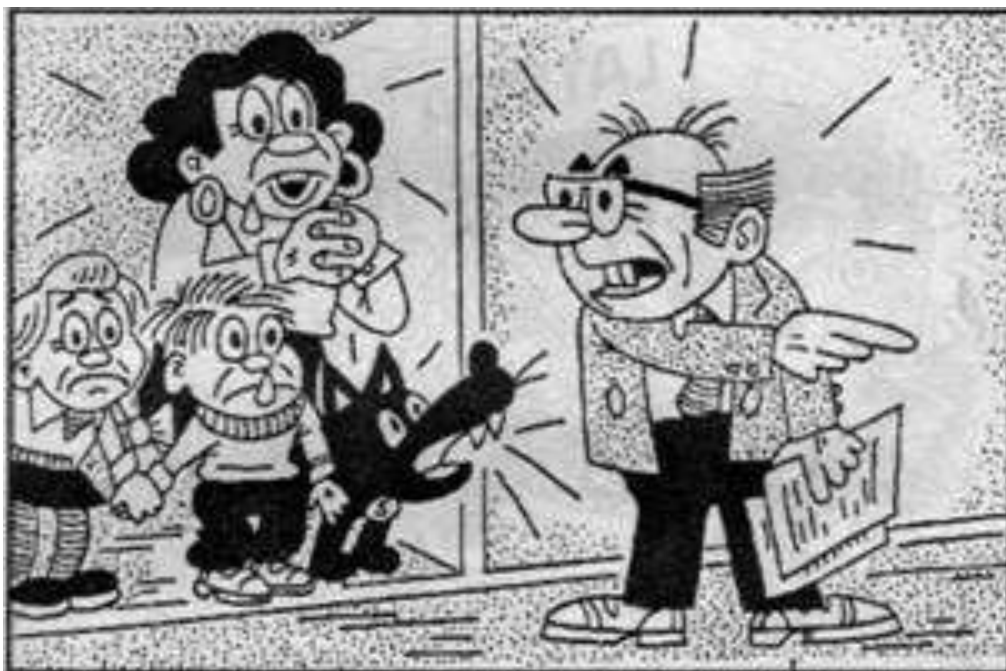

Zaga toreiz strādnieki,

Zaga varas balsti,

**Taču tā, kā šodien zog,
Nav vēl zagts šai valstī.**

SADZIEDĀSIM BARĀ!

**īres griesti izzudis,
Saimnieks plēsīs naudu,
Nu tik latvis latvi ris,
Un pie tam ar baudu.**

**Nu tik izlikšana būs,
Auniet ceļam kājas!
Gaida, bāleliņi, mūs
Sociālās mājas.**

**Nepilsonis, protams, smeļ
Jaunceltajā namā.**

Nedraud viņa ģimenei

Izlikšanas drāma.

Sadalījām mantiņu,

Katram savi prieki.

Nepazīst vairs Antiņu

Brāļi bagātnieki.

**Kādam allaž vairāk būs,
Bet vai tas no svara?
Latvju dziesma vieno mūs,
Sadziedāsim barā!**

SILTUMPROBLĒMA

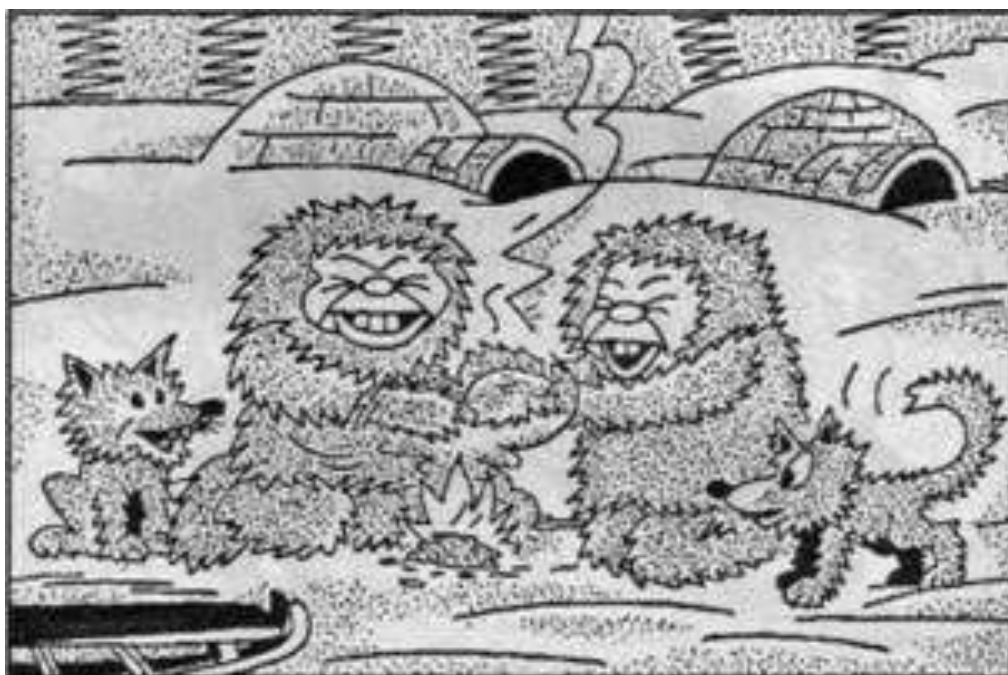
**Tiem, kas lēkā, zobiem klabot,
Grūti padomu ir dot,
Kā šo stāvokli var labot,
Ja to vēl var izlabot.**

**Kara laikā kādā bildē
Bija risinājums labs:**

Mamma pūš, bet krāsni silda

Izgērbies līdz pusei paps.

Eskimosiem roņu tauki

Bargo ziemu pārceist ļauj.

Šitā sildīties ir jauki,

Tikai kur lai roņus rauj?

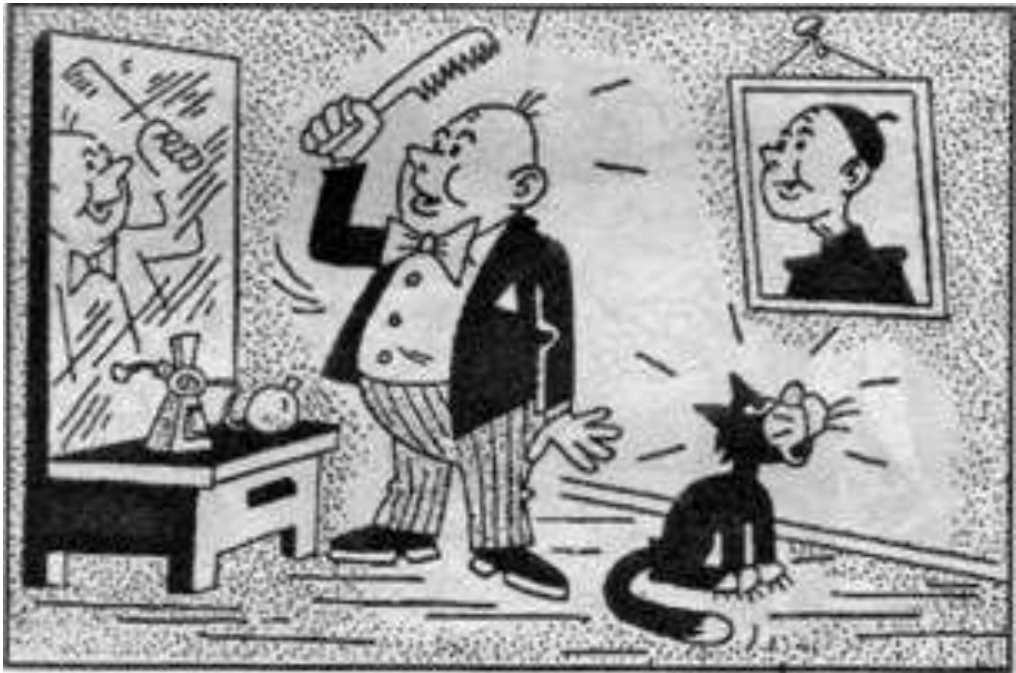

**Lāči auksto laiku vada
Siltā midzenī uz auss.
Jauka gulēšana tāda.
Bet vai mums to vēders ļaus?**

**Kā bez apkures var iztikt
Viena gudra nācija,
Pingvīnus jau iztaujājot
Mūsu delegācija.**

VELTĪJUMS JEFIŅTĒVA JĀŅA DRESLERA SIMTGADEI

**Nē, Jefiņš nevaid miris,
Viņš mūsu vidū mīt,
Un daudzos tautas kalpos
To viegli atpazīt.**

**Kā deputātu viņu
Mēs varam apbrīnot,**

Kā ministru, kas vadīt

Un gudri runāt prot:

— Kādēļ mums turēt fermas,

Ja kazu varam slaukt!

Kādēļ mums audzēt maizi,

Ja kokvilna var augt!

**Bet rūpniecībā Jefiņš
Vēl vairāk spējis veikt,
Jo tur vairs nav ko iesākt
Un arī nav ko beigt.**

**Ja Dreslers dzīvs vēl būtu,
Viņš iesauktos: — Ak Dies,
Nudien es necerēju,
Ka dēls tik tālu ies!**

VISS TĀ KĀ TOREIZ

Vai atceraties skaisto dzeju?
Kad zvani skan un egles mirdz,
"Bāls eņģelis pa ielām staigā,
Aiz sāpēm sažņaudzas tā sirds..."

Šis rindas Poruks uzrakstīja.
Un mums vēl atliek piebilst klāt,

Ka arī šajā svētku reizē

Ir viss kā toreiz akurāt.

Vēl trakāk. Eņģelim kāds pavēl:

— Nost drēbes! Spārnus arī dod! —

Un saprot eņģelis, ka projām

Viņš nevarēs vairs aizlidot.

**Lai kaut mazlietiņ sasildītos,
Viņš kādā limuzīnā tiek,
Pat nemanot, ka reketieris
Jau spridzekli zem viņa liek.**

**Un atskan blīkšķis. Bridi vēlāk
Dievs eņģeli sāk pratināt:
— Ko nozīmē šī izgērbšanās?
Un kādēj auto spārns tev klāt?**

VĒL CERĪBA NAV ZAUDĒTA

**Ja banka bakrotējusi,
Pagalam viss, kas krāts,
Vēl cerība nav zaudēta,
Ir spēļu automāts.**

**Ja izmet jūs no dzīvokļa,
Tad nav ko dzīvi pelt.**

Vēl cerība nav zaudēta,

Var būdiņu sev celt.

Ja darbu nevar sadabūt,

Šo to tak pārdot var.

Vēl cerība nav zaudēta,

Varbūt kāds nopirks ar.

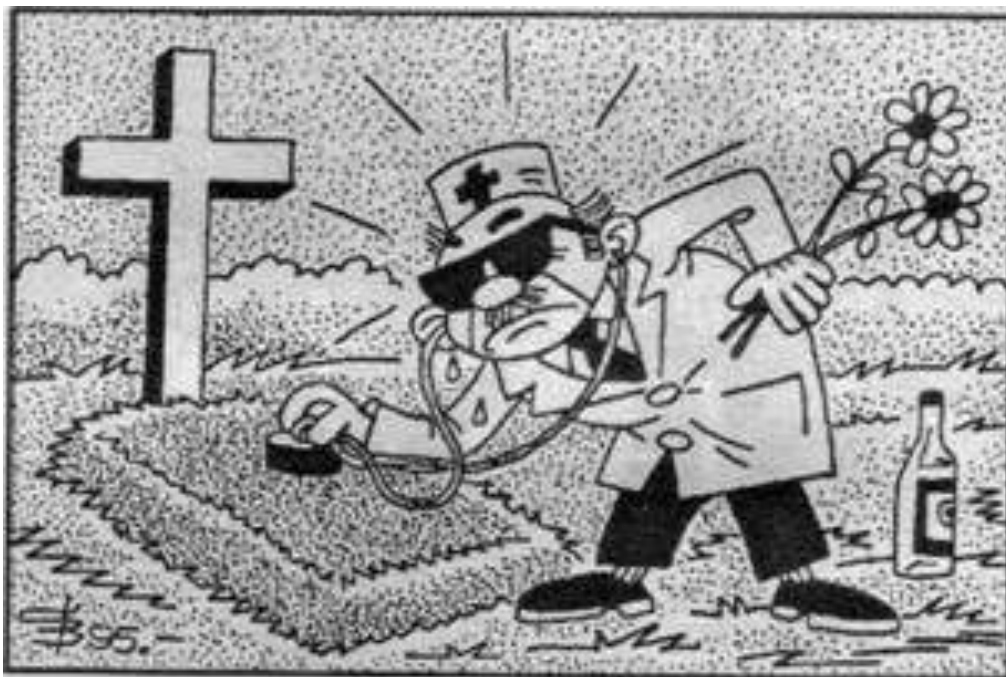

Ja vēderā jums vardes kurkst

Un bērniem nav ko dot,

Vēl cerība nav zaudēta,

Var acis pamieļot.

Ja zālēm naudas pietrūcis

Un jums, kā saka, vāks,

Vēl cerība nav zaudēta,

Vēl palīdzība nāks!

SATURS

Kā tie jociņi mums top

Sensācija

Skaidrojošā vārdnīca nejēgām

**Kas māc, tam nāk
Horoskopi, horoskopi...
Baiļu sindroms
Spērāji un ķērāji
Visi esam izjokoti
Izšķērdība jāizbeidz
Pavasariņš popūrijs
Jau mazlietiņ vieglāk kļūst
Ieskats mūsdienīgā ellē
Kur tie brašie karavīri?
Katram ākstam sava mode
Tādu svētku vēl nav bijis
Kam tā sula vajadzīga
Lielā izpārdošana
Nelīdz tīkli, nelīdz murdi
Kāda kuram šodien cena
Žēl to kaķīšu, nūdien
Taupītāji un laupītāji
Dots pret dotu
Ja pa īstam reklamēt
Kā var cilvēks izmainīties!
Kad vējiņš galvā**

**Gribi zvanīt, jāpērk tele
Uzdziedāsim rudentiņu!
Katrā ciemā sava mis
Mīlestība nenoveco
Allaž kādam vajag dot
Visi nākotni grib zināt
Jānos tikai latvisko
Nabaga prieki
Iedzer, brālīt, granapipku!
Saeimā ja gribi tikt
Dažuviet vēl trakāk iet
Visi prātos tik par NATO
Nu sāksies viss no gala
Uzvar stiprākais arvien
Jautājumi, jautājumi
Tas trakais tirgošanās laiks
Laimei jau nevajag daudz
Vecie un jaunie
Intīmpreces
Visa Rīga pieķēzīta
Jauni laiki, jauni vārdi
Nūdisti pret pašu gribu**

Sīkais bizness

Fenomēns

Beidzot smadzenes sāk kustēt

Katram gribas skaistam būt

Kungi brauc!

Nu ir diletantu laiks

Pakotāji

Agrāk un tagad

Sadziedāsim barā!

Siltumproblēma

Veltījums Jefimtēva Jāņa Dreslera simtgadei

Viss tā kā toreiz

Vēl cerība nav zaudēta

Vēl cerība nav zaudēta

Valda Artava un Gunāra Bērziņa

kopoti nedarbi

Redaktore Māra Caune

Korektore Alīda Ava

Tehniskā redaktore Olga Lovnika

Apgāda "Preses nams" vadītāja Māra Caune

Tipogrāfijas direktors Teodors Prūsis

**Datorsalikums. Parakstīta iespiešanai 25.09.97. Reģistrācijas
apliecība**

**Nr. 2-0610. Formāts 70x90/32. Ofseta tehnika. 6 fiz. iespiedi.
Metiens**

1500 eks. Līgumcena.

Iespiesta a/s "Preses nams". LV 1081, Rīgā, Balasta dambī 3.